

ODVJETNICA Ljiljana Maravić-Pirš

10000 ZAGREB, KNEZA BRANIMIRA 5

tel 01/3756-875, fax 01/4840-012, mob: 098/827-920

e-mail: maravic-pirs.ljiljana.odvjetnik@gmail.com

-43

(72)

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU 17-12-2018

n/r suca NIKOLA RIBARIĆ

ZAGREB

St-6654/16

poštom — neposredno
u primljeno priloga
pristojba

Stečajni postupak: SANSINO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zvonimirova 60,
OIB: 23031472784.

PODNEŠAK

U gornjem stečajnom predmetu, trgovačko društvo TERRA JASKA d.o.o., Strmec Samoborski, Ulica kralja Tomislava 20, OIB: 81184470570, izvješćuje Naslovni sud da pred Naslovnim sudom vodi spor pod posl.br. P-3149/15 protiv Siniše Jankovića, jedinog člana društva SANSINO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zvonimirova 60, OIB: 23031472784, te člana uprave navedenog društva, radi proboja pravne osobnosti, u iznosu od 81.185,22 kuna.

Tužbu je društvo Terra Jaska d.o.o. predalo dana 26.06.2015.g. u vrijeme kada je društvo SANSINO d.o.o. bilo brisano iz sudskog registra (brisano dana 27.02.2014.g. po čl.70. ZSR-u).

Kako je u međuvremenu, nakon podnošenja tužbe protiv prijašnjeg člana društva, otvoren stečajni postupak posl.br. St-6654/16, to je društvo Terra Jaska d.o.o. zatražilo od stečajnog upravitelja Dragutina Ježić, a sukladno odredbi članka 252.st.5. ZTD-a moli da izda suglasnost za vođenje naprijed navedene parnice.

Trgovačko društvo Terra Jaska d.o.o. se obvezalo snositi sve troškove navedenog postupka.

Trgovačko društvo Terra Jaska d.o.o. moli ovim putem uređujućeg suca da odobri stečajnom upravitelju Dragutinu Ježić davanje prethodno navedene suglasnosti obzirom se u predmetu koji se vodi pred Naslovnim sudom, radi o osobnoj odgovornosti gospodina Siniše Jankovića koja odgovornost nema nikakve veze sa društvom SANSINO d.o.o., osim što isti odgovara za obveze navedenog društva.

Tražbina koju društvo Terra Jaska d.o.o., u svojstvu tužitelja potražuje od Siniše Jankovića, a odnosi se na dug trgovačkog društva SANSINO d.o.o., OIB: 23031472784, MBS: 080270001, u iznosu od 81.185,22 kuna, temelji se na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6490/10, od dana 21.06.2011.g., kojom je trgovačkom društvu SANSINO d.o.o. naloženo da društvu Terra Jaska d.o.o., preda u posjed jaružalo-utovarivač marke JCB, tip 4CX, 4X4, Sitemaster turbo, serijski broj 433748, godina proizvodnje 1995., do potpune isplate kupoprodajne cijene, te je održan na snazi platni nalog kojim je navedenom trgovačkom društvu naloženo da Terra Jaska d.o.o., podmiri tražbinu u ukupnom iznosu od 7.751,47 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na iznos od 13.966,59 DEM koje teku od dana 21.07.2000.g., te na iznos od 7.140,99 EUR-a, koje teku od dana 01.01.2002.g., kao i da Terra Jaska d.o.o., namiri trošak ovršnog postupka, posl.br. Ovr-9295/03 u iznosu od 2.025,80 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 30.09.2003.g. pa do konačne isplate, odnosno da namiri troškove parničnog postupka, posl.br. P-6490/10 u iznosu od 12.022,25 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 21.06.2011.g., pa do konačne isplate.

Terra Jaska d.o.o., je radi naplate dužnog iznosa podnijela FINI zahtjev za izravnu naplatu dana 14.06.2013.g., a kako na računima trgovačkog društva SANSINO d.o.o. nije bilo novčanih sredstava, nastavljena je ovrha na drugom predmetu i na drugom sredstvu ovrhe, i to na pokretninama ovršenika, tj. trgovačkog društva SANSINO d.o.o., te je Terra Jaska d.o.o., ishodila rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. Ovr-2430/13, od dana 03.10.2013.g.

U navedenom predmetu pokušane su pljenidbe pokretnina ovršenika trgovačkog društva SANSINO d.o.o., međutim, zakazana uredovanja radi pljenidbe pokretnina ostala su bez uspjeha, budući je trgovačko društvo SANSINO d.o.o. dana 27.02.2014.g. brisano iz registra Trgovačkog suda u Zagrebu, bez pravnog sljednika temeljem odredbe članka 70. ZSR-u, obzirom odgovorne osobe navedenog društva nisu podnosile redovna godišnja financijska izvješća.

U vrijeme nastanka poslovnog odnosa društva Terra Jaska d.o.o., i trgovačkog društva SANSINO d.o.o., članovi uprave i osobe ovlaštene za zastupanje trgovačkog društva SANSINO d.o.o. bili su Sanja Janković i Siniša Janković, dok je član društva bio Siniša Janković protiv kojeg Terra Jaska d.o.o., vodi parnicu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl.br. P-3149/15.

Naime, Terra Jaska d.o.o., smatra da je na strani Siniše Jankovića došlo do proboja pravne osobnosti uslijed čega osobno odgovara za dugove navedenog društva a zbog propusta Siniše Jankovića da vodi poslove društva s povećanom pažnjom dobrog gospodara, sukladno odredbi čl. 252. ZTD-a, koja određuje da članovi društva moraju voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika i čuvati poslovnu tajnu društva, trgovačko društvo SANSINO d.o.o. postalo nelikvidno i bilo brisano iz sudskog registra da bi tek nakon zaprimanja tužbe bilo naknadno predloženo otvaranje stečajnog postupka.

Kako je tražbina društva Terra Jaska d.o.o. prije pokretanja parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl.br. P-3149/15, ostala nenamirena, a ista je pokušala naplatiti tražbinu od trgovačkog društva SANSINO d.o.o., no evidentno nije uspjela.

U konkretnom slučaju Siniša Janković postupao je protivno načelu savjesnosti i poštenja, kao član društva je u ime i za račun društva kupio stroj koji je Terra Jaska d.o.o., uredno isporučila,

a trgovačko društvo SANSINO d.o.o. nije ispunilo tražbinu s te osnove, čime je Terra Jaska d.o.o., pretrpjela štetu koja je nastala radnjom, tj. propustom Siniše Janković kao člana trgovačkog društva SANSINO d.o.o.

Ne samo to Siniša Janković kao član uprave i osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva SANSINO d.o.o. nije podnosio godišnja financijska izvješća, čekajući da društvo bude brisano po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 70. ZSR-a.

Slijedom navedenog, a sukladno odredbi članka 252.st.5. ZTD-a, molim Vas za davanje odobrenja stečajnom upravitelju Dragutinu Ježić da izda suglasnost društvu Terra Jaska d.o.o. za vođenje parnice radi naknade štete koju je moja stranka kao vjerovnik pretrpio, a koja je u tijeku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, obzirom je stečaj otvoren nakon pokretanja parničnog postupka, a sve obzirom na činjenicu da je praksa Naslovnog suda da odbacuje tužbe radi proboja pravne osobnosti ukoliko nema suglasnosti stečajnog upravitelja za vođenje parnice ili za nastavak vođenja parnice kao što je u konkretnom predmetu – slučaj.

Bez obzira na činjenicu otvaranja i istovremenog zaključenja stečanog postupka (skraćeni stečajni postupak) ili pak zaključenja stečajnog postupka kada sud utvrdi da nema dovoljno imovine iz koje bi se stečajni vjerovnici mogli namiriti, sudovi u parničnim postupku redoviti odbacuju tužbe radi proboja pravne osobnosti ukoliko nema suglasnosti stečajnog upravitelja za vođenje parnice.

Kako je prema mišljenju društva Terra Jaska d.o.o. riječ o, zapravo, onemogućavanju vođenja parničnih postupaka od strane vjerovnika koji smatraju da je u određenim situacijama došlo do proboja pravne osobnosti, već je ta mogućnost dana isključivo stečajnim upraviteljima, to navedeno društvo moli Naslovni sud da izda odobrenje stečajnom upravitelju Dragutinu Ježić da društvu Terra Jaska d.o.o., izda suglasnost za vođenje naprijed navedene parnice kako bi moglo u parničnom postupku dokazivati odgovarajuće pravno odlučne činjenice.

Rezultat te parnice neće se reflektirati na stečaj, stečajnu masu, na redosljed vjerovnika u stečaju jer se radi o osobnoj odgovornosti Siniše Jankovića za koju odgovara vlastitom imovinom, a ne imovinom društva.

Unaprijed zahvaljujem i ostajem uz izraze kolegijalnog poštovanja,

Ljiljana Maravić-Pirš, odv.

Privitak:

- punomoć za zatsupanje,
- preslika parničnog spisa.

ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
ZAGREB, Ul. kneza Branimira 5
tel: 01/3756-875, fax: 01/4840-012
mob: 098 53 920

U Zagrebu, 14.12.2018.g.

PUNOMOĆ

Ovlašćujem (o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
 ZAGREB, Ul. kneza Branimira 5
 tel: 01/3756-875, fax: 01/4840-012
 mob: 098 812 920

u Arhivnom postupku, koji se vodipred RJ, trgovački sud u Zagrebupod poslovnim brojem A-6659/16na tužbu (prijedlog, optužnicu) STRAK JARUŠA d.o.o., Prmec Samoborski,
Ul. kralja Tomislava 10, 14150 d.o. i ot. finansijske agencijeprotiv STRANO d.o.o. - u Zagrebu, Zagl, komunalni 10.radi obavljajući odobrenja stranoj upravi

Ovlašćujem (o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

SPECIJALNA PUNOMOĆ

Ovlašćujemo odvjetnicu da troškove odvjetničkog zastupanja u parničnom, izvanparničnom, ovršnom ili kaznenom postupku naplati izravno putem Financijske agencije na svoj poslovni račun.

Pristajem (o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

A. ZELINKA Kerić, odv. gov.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem (o) na nadležnost suda u

U Zagreb, dne 10. 11. 2018

TERRA
 TERRA Jaska d.o.o.
 Strmec Samoborski

DIREKTOR: JOVITA ROMIĆ

ODVJETNICA Ljiljana Maravić-Pirš

10000 ZAGREB, KNEZA BRANIMIRA 5

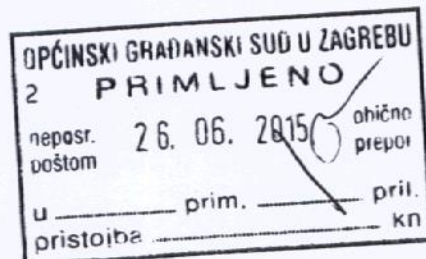
tel 01/3756-875, fax 01/4840-012, mob: 098/827-920

e-mail: maravic-pirs.ljiljana.odvjetnica@zg.t-com.hr

REPUBLIKA HRVATSKA

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

ZAGREB

Tužitelj: **TERRA JASKA d.o.o.**, Strmec Samoborski, Ulica kralja Tomislava 20,
OIB: 81184470570, zastupano po direktoru i zz Siniši Tomašiću, a on zastupan
po:

**ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
ZAGREB, 10. kneza Branimira 5
tel: 01/3756-875, fax 01/4840-012
mob: 098 827 920**

Tuženik: **SINIŠA JANKOVIĆ** iz Zagreba, Zvonimirova 60, OIB: 09058515956.

Vps: 81.185,22 kuna + spp

TUŽBA

- radi isplate -

Ad.1/ Tuženik je bio jedini osnivač, član uprave i direktor trgovačkog društva **SANSINO d.o.o.**, Zagreb, Zvonimirova 60, OIB: 23031472784, MBS: 080270001.

Tužitelj je protiv navedenog trgovačkog društva **SANSINO d.o.o.**, a radi prisilne naplate dužnog iznosa od 7.751,58 EUR-a, ishodio pravomoćnu i ovršnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6490/10 od dana 21.06.2011.g. kojom je naloženo trgovačkom društvu **SANSINO d.o.o.**, da preda u posjed tužitelju jaružalo-utovarivač marke JCB, tip 4CX, 4X4, Sitemaster turbo, serijski broj 433748, godina proizvodnje 1995., do potpune isplate kupoprodajne cijene te je održan na snazi platni nalog kojim se nalaže tamo tuženiku da ovdje tužitelju podmiri tražbinu u ukupnom iznosu od 7.751,47 Eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na iznos od 13.966,59 DEM koje teku od dana 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g. po kamatnoj stopi od 0,50% što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne uloge po viđenju, te na iznos od 7.140,99 Eura za razdoblje od 01.01.2002.g. do 28.02.2003.g. po stopi od 0,50%, a za razdoblje od 01.03.2003.g. do 31.01.2005.g. po stopi od

0,25% što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, zatim za razdoblje od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15% godišnje, a za razdoblje od 01.01.2008.g. pa do konačne isplate, po stopi određenoj odredbom članka 29. st. 2 ZOO-a, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kao i da tužitelju namiri trošak ovršnog postupka, posl. br. Ovr-9295/03 u iznosu od 2.025,80 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 30.09.2003.g. pa do konačne isplate, prema Uredbi o visini stope zatezne kamate do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g., po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, te da tužitelju namiri troškove parničnog postupka posl.br. P-6490/10 u iznosu od 12.022,25 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 21.06.2011.g. pa do konačne isplate, po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena,

Dokaz:

- povijesni izvadak iz sudskog registra za trgovačko društvo SANSINO d.o.o.,
- Rješenje o ovrši Trgovačkog suda u Zagrebu, pos.br. Ovr-9295/03 od dana 30.09.2003.g.
- rješenje i presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, pos.br. P-6490/10 od dana 21.06.2011.g.
- presuda i rješenje Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu, od 25.01.2013.g. pod posl. brojem: PŽ-458/12.

Ad.2./ Tužitelj je potom, radi naplate dužnog iznosa navedenog pod Ad.1. tužbe podnio FINI zahtjev za izravnu naplatu dana 14.06.2013.g. a s obzirom da na računima trgovačkog društva SANSINO d.o.o. nije bilo novčanih sredstava, tužitelj je nastavio ovrhu na drugom predmetu i na drugom sredstvu ovrhe i to na pokretninama ovršenika trgovačkog društva SANSINO d.o.o., te ishodio rješenje o ovrši Naslovnog suda posl. br. Ovr-2430/13 od 03.10.2013. god.

U navedenom predmetu su pokušane pljenidbe pokretnina ovršenika, međutim, zakazana uredovanja radi pljenidbe pokretnina ostala su bez uspjeha, budući da je subjekt brisan dana 27.02.2014.g. iz registra Trgovačkog suda u Zagrebu, bez pravnog sljednika.

Utruženi iznos od 81.185,22 kuna se odnosi na slijedeća potraživanja tužitelja:

- iznos od 58.911,17 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 21.07.2000.g. pa do konačne isplate,
- trošak ovršnog postupka Ovr-9295/03 u iznosu od 2.025,80 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.09.2003.g., pa do konačne isplate,
- trošak parničnog postupka P-6490/10 u iznosu od 12.022,25 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 21.06.2011.g., pa do konačne isplate,
- trošak ovršnog postupka Ovr-2430/13 u iznosu od 1.250,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 03.10.2013.g., pa do konačne isplate,
- iznos od 6.976,00 kuna na ime daljnjih nastalih troškova, specificiranih kako slijedi:

1. trošak Fina	50,00 kuna
2. sastav podneska od 17.09.2013.g., 250,00 kn+25%PDV-a	312,50 kuna

3. sudska pristojba na ovršni prijedlog	445,50 kuna
4. sastav podneska od 17.10.2013.g., 250,00 kn+25%PDV-a	312,50 kuna
5. predujam za troškove sudskog ovršitelja	115,20 kuna
6. sastav pripremnog podneska od 22.01.2014.g., 1.000,00 kn+25%PDV-a	1.250,00 kuna
7. uređivanje, od dana 22.01.2014.g., 1.000,00 kn+25%PDV-a	1.250,00 kuna
8. predujam za troškove sudskog ovršitelja	115,30 kuna
9. sastav podneska od 13.02.2014.g., 250,00 kn+25%PDV-a	312,50 kuna
10. sastav pripremnog podneska od 23.04.2014.g., 1.000,00 kn+25%PDV-a	1.250,00kuna
11. uređivanje, od dana 23.04.2014.g., 1.000,00 kn+25%PDV-a	1.250,00 kuna
12. sastav podneska od 24.04.2014.g., 250,00 kn+25%PDV-a	312,50 kuna

UKUPNO: 6.976,00 kuna

Dokaz:

- kompletan slijed predmeta od donošenja rješenja o ovrsi na novčanim sredstvima ovršenika do prekida ovršnog postupka uslijed brisanja ovršenika iz sudskog registra,
- financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku financijske struke, na okolnost utvrđenja visine potraživanja koje tužitelj ima prema tuženiku.

Ad.3./ Odredbom članka 10. Zakona o trgovačkim društvima propisana je odgovornost članova društva za obveze društva u slučaju kad zlorabljavaju okolnost da kao članovi trgovačkog društva ne odgovaraju za njegove obveze. U st.4.čl.10 ZTD nabrojani su karakteristični slučajevi u kojima se pretpostavlja krivnja, a zatim i odgovornost članova društva za obveze društva.

U tim slučajevima, teret dokaza da ne postoji krivnja odnosno odgovornost je na članovima društva.

Dužna pažnja koju članovi društva, ujedno i članovi uprave moraju primjenjivati pri upravljanju društvom i odlučivanju o poslovnim pitanjima društva je pažnja urednog i savjesnog gospodarstvenika. Preuzimanje obveze na plaćanje temeljem računa, kad je tuženik svjestan da na računu društva nema sredstava kojim bi se obveza mogla podmiriti, predstavlja postupanje suprotno svim načelima obveznog prava i trgovačkih običaja, te predstavlja temelj izvanugovorne odgovornosti propisan čl.10.ZTD.

Tuženik je iskoristio trgovačko društvo SANSINO d.o.o. kako bi oštetio vjerovnika – ovdje tužitelja stjecanjem imovinske koristi na način da je kupio jaružalo-utovarivač marke JCB, tip 4CX Sitemaster turbo, godina proizvodnje 1995., koje nije platio, a neplaćanje je bilo obuhvaćeno unaprijed stvorenom prijevartnom namjerom oštećenja tužitelja, s obzirom da je tuženik znao da se vjerovnik neće uspjati naplatiti niti u postupku prisilne naplate, iz razloga što na računu trgovačkog društva nije bilo nikakvih novčanih sredstava, niti je društvo bilo vlasnikom nekretnina ili pokretnina na kojima bi se mogla provesti ovrha.

Tuženik je djelovao prijevartno, te suprotno načelu savjesnosti i poštenja, zlorabljavajući pravilo da članovi društva s ograničenom odgovornošću načelno ne odgovaraju za obveze društva, te je tako povrijedio jedno od osnovnih načela obveznih odnosa, načelo zabrane zlorabe prava.

Tuženik je tako, očigledno oslanjajući se na odredbe Zakona o trgovačkim društvima o neodgovornosti članova za obveze trgovačkog društva, olako preuzimao obveze u ime i za račun društva, računajući pri tome vjerojatno kako na sporost pravosuđa, tako i na institut zastare, dok je bezbrižnost istog u postupanju definitivno opravdana i postojećom sudskom praksom.

Tuženiku, kao jedinom članu uprave, su morali biti poznati podaci i činjenice vezane za poslovanje društva, pa samim time i činjenica da predmetno trgovačko društvo neće imati dovoljno novčanih sredstava za ispunjenje preuzetih obveza te da i nadalje nema sredstava za plaćanje, kao i da takovim nesavjesnim postupanjem nanosi štetu tužitelju.

Kao član uprave trgovačkog društva, tuženik je poslove društva morao voditi s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika sukladno članku 10. Zakona o obveznim odnosima, te u ispunjenju svoje obveze postupati s pažnjom koju zahtijeva poslovni promet, što je isti propustio učiniti.

Budući trgovačko društvo SANSINO d.o.o. nije imalo imovinu niti je tuženik kao odgovorna osoba podnosio redovna godišnja financijska izvješća, isto je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. Tt-13/16518-45 od 27.02.2014.g. brisano iz sudskog registra, uslijed čega je tužitelj, tamo ovrhovoditelj ostao u cijelosti nenamiren sa svojom tražbinom.

S obzirom na ovlasti članova uprave pri vođenju poslova, ali i zastupanju društva, jasno je kako njihove radnje, bilo činjenja ili nečinjenja, izravno utječu na mogućnost izvršenja obveza trgovačkog društva.

Nadalje, svjestan nepodmirene dospjele obveze trgovačkog društva SANSINO d.o.o., i nastupjelih stečajnih razloga u vidu prezaduženosti, nelikvidnosti i nesposobnosti za plaćanje predviđenim čl.4. Stečajnog zakona, tuženik nije predložio otvaranje stečaja u zakonskom roku već je prijevarno nastavio poslovanje trgovačkog društva SANSINO d.o.o., sve dok navedeno društvo više nije imalo imovine iz koje bi se vjerovnici mogli naplatiti očigledno čekajući da ga se izbriše po službenoj dužnosti iz formalnih razloga nepodnošenja financijskih izvješća, te da mu se na taj način otpišu sva dugovanja, ignorirajući dug koji društvo ima prema tužitelju i doneseno Rješenje o ovrsi Naslovnog suda posl.br. Ovr-2430/13, što povlači i kaznenu odgovornost tuženog predviđenu čl.246 i čl. 249 KZ (NN 125/11;144/12), kazneno djelo zloporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju i kazneno djelo prouzročenje stečaja, oba iz glave XXIV KZ, "Kaznena djela protiv gospodarstva".

Obzirom osim tuženika ne postoji niti jedna druga osoba koja bi vršila posloводство predmetnog trgovačkog društva, to je tim više razvidno da u pravnom prometu djeluju kao jedna osoba, te slijedom istog solidarno i odgovaraju.

Ad.4./ Institut tzv.proboja pravne osobnosti predstavlja zakonsku izvanugovornu odgovornost člana društva za tuđu obvezu, tj za obvezu društva, pod pretpostavkom da postoji dospelja tražbina vjerovnika (ovdje tužitelja) prema društvu i da član društva (ovdje tuženik) zlopotrebljava okolnost da kao član ne odgovara za obveze društva.

Ad.5./ Slijedom svega navedenog tužitelj je, dokazaši sve subjektivne i objektivne elemente potrebne za proboj pravne osobnosti, prisiljen ustati s ovom tužbom te moli i predlaže da Naslovni sud nakon provedenog postupka i izvedenih dokaza, odnosno ukoliko bude udovoljeno pretpostavkama za donošenje presude zbog ogluhe, donese sljedeću

p r e s u d u

I./ Nalaže se tuženiku SINIŠI JANKOVIĆU iz Zagreba, Zvonimirova 60, OIB: 09058515956 da tužitelju TERRA JASKA d.o.o., Strmec Samoborski, Ulica kralja Tomislava 20, OIB: 81184470570, isplati iznos od 81.185,22 kuna, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamataama koje teku na pojedine iznose na način kako slijedi:

-na iznos od 7.751,47 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamataama na iznos od 13.966,59 DEM koje teku od dana 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g. po kamatnoj stopi od 0,50% što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne uloge po viđenju, te na iznos od 7.140,99 Eura za razdoblje od 01.01.2002.g. do 28.02.2003.g. po stopi od 0,50%, a za razdoblje od 01.03.2003.g. do 31.01.2005.g. po stopi od 0,25% što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, zatim za razdoblje od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15% godišnje, a za razdoblje od 01.01.2008.g. pa do konačne isplate, po stopi određenoj odredbom članka 29. st. 2 ZOO-a, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena,

-na iznos od 2.025,80 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamataama koje teku od 30.09.2003.g. pa do konačne isplate, prema Uredbi o visini stope zatezne kamate do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g., po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena,

-na iznos od 12.022,25 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamataama koje teku od 21.06.2011.g. pa do konačne isplate, po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

-na iznos od 6.976,00 kuna, na ime daljnjih nastalih troškova ovršnog postupka Ovr-2430/13, zajedno sa zakonskim zateznim kamataama koje teku od dana donošenja presude I. stupnja pa do konačne isplate, po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena

II./ Nalaže se tuženiku SINIŠI JANKOVIĆU iz Zagreba, Zvonimirova 60, OIB: 09058515956 da tužitelju TERRA JASKA d.o.o., Strmec Samoborski, Ulica kralja Tomislava 20, OIB: 81184470570, naknadi trošak ovog parničnog postupka zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamataama po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena tekućom od dana donošenja presude I. stupnja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana.

Tužitelj potražuje trošak:

- sastav tužbe	100 bodova x 10,00 kn	1.000,00 kuna
- 25% PDV-a		250,00 kuna
UKUPNO:		1.250,00 kuna

+ sudska pristojba prema određenju suda i naznaci broja predmeta i modela plaćanja uz rok od 3 dana za platež.

Privitak:

- punomoć,
- dokumentacija, kao gore.

Tužitelj p.p.

U Zagrebu, 24.06.2015.g.

ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
ZAGREB, Ul. kneza Branimira 5
tel: 01/3756-875, fax: 01/4840-012
mob: 098 827 920

02-09-2011

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

45 P-6490/10

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu Mirni Panjan, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22, koga zastupa Mirko Vujičić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60, koga zastupa Ranko Tomašević, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene u prisutnosti tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 07. lipnja 2011.g., danom objave 21. lipnja 2011.g.,

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos od 15.160,79 DEM počev od 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g. po kamatnoj stopi od 0,50 % što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, te na iznos od 7.751,58 EUR za razdoblja od:

01.01.2002.g. – 28.02.2003.g. po stopi od 0,50 %,

01.03.2003.g. – 31.01.2005.g. po stopi od 0,25 %, što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, zatim za razdoblje od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi koju propisuje čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a za razdoblje od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, te se platni nalog u toč. I rješenja o ovrsi ovog suda br. Ovr-9295/03 od 30.09.2003.g. u dijelu u kojem je tuženiku SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 naloženo da plati tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 zatezne kamate:

Na iznos od 15.160,79 DEM počev od 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g., te na iznos od 7.751,58 EUR od 01.01.2002.g. pa do isplate, i to za razdoblje od:

01.03.2000.g. – 28.02.2002.g. po stopi od 0,50 %,

01.03.2002.g. – 28.02.2003.g. po stopi od 0,50 %,

01.03.2003.g. – danas po stopi od 0,25 %, što predstavlja kamatnu stopu Zagrebačke banke d.d. na devizne štedne uloge po viđenju – u k i d a, i

45 P-6490/10

presudio je

I Nalaže se tuženiku SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 da tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 u roku od 8 dana preda u posjed do potpune otplate cijene i to:

jaružalo - utovarivač marke JCB tip 4CX, 4X4 Sitemaster turbo, serijskog broja 433748, 1995. godina proizvodnje, cca 4300 radnih sati, s prednjom utovarnom hidraulično otvarajućom žlicom „6 u 1“ obujma 1,2 m³, sa žlicom 800 mm, žlicom 400 mm serijski broj S/N433748, br. motora AB50511U688776A, godina proizvodnje 1995. ili

II Održava se na snazi platni nalog u toč. I rješenja o ovrsi ovog suda br. Ovr-9295/03 od 30.09.2003.g. u kojem je tuženiku SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 naloženo da plati tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 - iznos od 7.751,47 EUR u protuvrijednosti kuna po prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan isplate, u roku od 8 dana, kao i:

III Nalaže se tuženiku SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 da plati tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 - zatezne kamate:

na iznos od 13.966,59 DEM počev od 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g. po kamatnoj stopi od 0,50 % što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, te na iznos od 7.140,99 EUR za razdoblja od:

01.01.2002.g. – 28.02.2003.g. po stopi od 0,50 %,

01.03.2003.g. – 31.01.2005.g. po stopi od 0,25 %, što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, zatim za razdoblje od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15 % godišnje, a za razdoblje od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 0,11 EUR u protuvrijednosti kuna po prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan isplate, te zateznih kamata:

na iznos od 1.194,20 DEM počev od 21.07.2000.g. pa do 31.12.2001.g. po kamatnoj stopi od 0,50 % što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, te na iznos od 610,59 EUR za razdoblja od:

01.01.2002.g. – 28.02.2003.g. po stopi od 0,50 %,

01.03.2003.g. – 31.01.2005.g. po stopi od 0,25 %, što predstavlja kamatnu stopu koju plaća Zagrebačka banka d.d. na devizne štedne uloge po viđenju, zatim za razdoblje od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15

45 P-6490/10

% godišnje, a za razdoblje od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena.

V Održava se na snazi platni nalog u toč. I rješenja o ovrsi ovog suda br. Ovr-9295/03 od 30.09.2003.g. u dijelu u kojem je tuženiku SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 naloženo da naknadi tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 - trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.025,80 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30.09.2003.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15 % godišnje, a od 01.01.2008.g. pa do isplate sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, u roku od 8 dana.

VI Tuženik SANSINO d.o.o. Zagreb, Zvonimirova 60 je dužan tužitelju TERRA JASKA d.o.o. Jastrebarsko, Trešnjevka br. 22 naknaditi parnični trošak u iznosu od 14.774,75 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Postupak je proveden kao povodom prigovora protiv platnog naloga temeljem čl. 54 st. 1 i 2 OZ-a, radi namirenja potraživanja u iznosu od 7.751,58 EUR u protuvrijednosti kuna.

Tuženik u prigovoru ističe prigovor zastare potraživanja, pozivajući se na trogodišnji zastarni rok za koji navodi da je protekao od dospjeća tražbine do utuženja.

U podnesku od 09.03.2004.g. tužitelj navodi da se stranke nalaze u poslovnom odnosu iz kojeg tuženik duguje preostali iznos od 7.751,58 EUR po kupoprodajnom ugovoru br. 914829/HR/99 od 16.07.1999.g. po kojem je tuženik od tužitelja kupio jaružalo - utovarivač marke JCB tip 4CX, 4X4 Sitemaster turbo, žlicu 800 mm, te žlicu 400 mm, te je kod preuzimanja ove robe, tuženik avansno platio iznos od 45.510,00 DEM protuvrijednosti od 180.652,00 kn dok je preostali iznos cijene od 44.082,00 DEM trebao platiti u 12 jednakih mjesečnih obroka u iznosu od 3.673,00 DEM, protuvrijednosti u kunama, te tuženik nije u cijelosti ispunio ovu svoju obvezu.

Tužitelj također navodi da prigovor zastare istaknut po tuženiku - nije osnovan jer je dana 22.08.2001.g. i 24.10.2001.g. po osnovu predmetnog pravnog posla uplatio tužitelju iznose od 11.000,00 kn (22.08.2001.g.) i 14.326.65 kn (24.10.2001.g.) pa je tako došlo do priznanja duga i prekida zastare.

U podnesku od 30.9.2004.g. tuženik navodi da ne može utvrditi kako je tužitelj došao do visine utuženog potraživanja, tj. koji dio se odnosi na glavicu, a koji na kamate.

45 P-6490/10

Također navodi da je prigovor zastare u cijelosti osnovan – za obračunate i utužene kamate do dana 21.07.2000.g., a s obzirom da je tužitelj sam naveo da je njegovo potraživanje dospjelo dana 21.07.2000.g., a obroci koji su plaćeni 22.08.2001.g. i 23.10.2001.g. – dospjeli su prije 21.07.2000.g., tako da je tim uplatama tuženik platio ranije dospjeli dug, te navodi da se plaćanje jednog dijela duga ne smatra priznanjem drugog dijela duga.

U podnesku od 12.10.2004.g. tužitelj navodi da je tuženik po osnovi kupoprodajnog ugovora br. 914829/HR/99 od 16.07.1999.g. kupio jaružalo – utovarivač marke JCB tip 4CX,4X4 Sitemaster turbo, serijskog broja 433748, 1995.g. proizvodnje, cca 4300 radnih sati, s prednjom utovarnom hidraulično otvarajućom žlicom. “6 u 1” obujma 1.2 m³, sa žlicom 800 mm i žlicom 400 mm, serijski broj S/N433748, br. motora AB50511U688776A, godina proizvodnje 1995., te je tužitelj ispostavio račun br. 08 – 5991/00044 od 21.07.1999.g. na iznos ugovorene cijene od 335.342,79 kn ili 86.010,00 DEM (ugovorena je valutna klauzula).

Kod preuzimanja ove robe, tuženik je avansno platio iznos od 45.510,00 DEM protuvrijednosti od 180.652,00 kn dok je preostali iznos cijene od 44.082,00 DEM trebao platiti u 12 jednakih mjesečnih obroka u iznosu od 3.673,00 DEM, protuvrijednosti u kunama, te tuženik nije u cijelosti ispunio ovu svoju obvezu i nije platio preostali dio cijene od 15.160,79 DEM ili 7.751,58 EUR.

Tužitelj obrazlaže da utuženi iznos predstavlja dio 7. rate u iznosu od 466,59 DEM, te iznose od po 3.673,50 DEM za 8. do 12. ratu, što ukupno iznosi 15.160,79 DEM ili 7.751,58 EUR, kako se navodi u izvodu iz poslovnih knjiga, a tužitelj predlaže da i sam tuženik izvrši obračun u skladu s izvodima ZAP-a.

Tužitelj navodi da je prema čl. 5 kupoprodajnog ugovora zadržao pravo vlasništva na predmetnoj robi do potpune isplate cijene, a radi zaštite naplate, tužitelju pripada pravo tražiti natrag predmetni stroj od tuženika, te se tužitelj poziva na odluku Vrhovnog suda RH Rev-2896/91 od 17.03.1992.g. prema kojoj pravo na naknadu za predanu stvar nije zastarjelo sve dok vlasnik može zahtijevati vraćanje svoje stvari, zbog čega se tuženik neosnovano poziva na čl. 374 ZOO-a.

Stoga, sada tužitelj postavlja tužbeni zahtjev na predaju u posjed do potpune otplate cijene predmetnog jaružala – utovarivača sa predmetnim žlicama ili predlaže da se tuženiku naloži isplata iznosa od 7.751,58 EUR u kunskoj protuvrijednosti sa zakonskim kamatama.

Na ročištu 13.01.2005.g. tuženik se protvi preinaci tužbe, navodi da tužbeni zahtjev u podnesku od 08.10.2004.g. nije određen jer tužitelj istim ne traži da sud prihvati zahtjev za isplatu ukoliko nađe da zahtjev za predaju stvari nije osnovan, niti obrnuto.

Također tuženik navodi da tužitelj nije dostvio nikakav obračun iz kojeg bi bilo razvidno da li je na zakonit način primjenjeno pravilo o uračunavanju ispunjenja iz čl. 313 ZOO-a.

U podnesku od 27.06.2005.g. tužitelj navodi da među strankama nije sporno da je tuženik kupio od tužitelja predmetno jaružalo – utovarivač sa

45 P-6490/10

predmetnim žlicama, da je ugovorena cijena u iznosu od 86.010,00 DEM ili 335.342,79 kn s ugovorenom valutnom klauzulom, da je dana 20.07.1999.g. tuženik uplatio avans u iznosu od 45.510,00 DEM (180.652,00 kn), te da je preostali iznos od 44.082,00 DEM tuženik trebao platiti u 12 jednakih obroka po 3.673,50 DEM u radoblju od 21.07.1999 do 21.07.2000.g., kao i da je tuženik uplatio 28.914,21 DEM dok iznos od 15.160,79 DEM ili 7.751,58 EUR, nije platio.

Tužitelj navodi da je u izvodu iz poslovnih knjiga detaljno navedeno glavno potraživanje, dospjeće, plaćanje, tečaj na dan plaćanja, obračun u DEM, KN, i EUR, te su dostavljeni i izvodi ZAP-a i smatra da je nepotrabno financijsko-knjigovodstveno vještačenje od kojeg odustaje.

U ovom predmetu donijeta je presuda ovog suda br. P-8/04 od 14.11.2005.g.

U žalbi od 30.05.2005.g. tuženik navodi da je presuda neodređena jer nije naveden iznos koji bi tuženik trebao platiti tužitelju već se navodi samo „...do potpune isplate...“, te navodi da je presuda nerazumljiva jer se ne zna koliki bi iznos tuženik trebao platiti da mu stroj ostane u posjedu.

Poziva se i dalje na zastaru i čl. 374 ZOO-a, a s obzirom da je tražbina prema navodu tužitelja dospjela 31.07.2000.g., te tuženik navodi da kako je veći dio stroja platio, to bi predajom stroja u posjed tužitelja primio – dvostruko.

Tuženik navodi i da je potraživanje osigurano s 12 bjanko mjenica od kojih tužitelj ni jednu nije poslao na naplatu.

Tužitelj se u žalbi od 17.01.2006.g. žali protiv rješenja o povlačenju tužbe u pogledu zahtjeva za isplatu, navodeći da je tužitelj proširio tužbeni zahtjev i postavio kumulativno i zahtjev na predaju stvari, te da je ispunjenje ostavljeno tuženiku.

Rješenjem VTS RH br 4 Pž-1402/06 od 19.08.2010.g. potvrđeno je rješenje kojim je dopuštena preinaka tužbe u pogledu zahtjeva za povrat stvari do potpune isplate, te je ukinuta presuda ovog suda br. XI P-8/04 od 14.11.2005.g., a predmet je vraćen na ponovni postupak.

U podnesku od 30.03.2011.g. tužitelj postavlja tužbeni zahtjev na predaju u posjed predmetne stvari, te alternativno i radi isplate u iznosa od 7.751,58 EUR sa zateznim kamatama, a u podnesku od 15.04.2011.g. tužitelj postavlja isti zahtjev, samo ga ispravlja u pogledu kamata, a s obzirom na njihov tijek.

Na ročištu 07.06.2011.g. tužitelj nije imao dokaznih prijedloga, te je glavna rasprava zaključena.

Provedeni su dokazi uvidom u izvod iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001.g. (l. 4-5), u kupoprodajni ugovor br. 914829/HR/99 od 16.07.1999.g. (l.11-14), u izvode ZAP-a od 22.08.2001.g., te od 24.10.2001.g. (l.15-16), u račun tužitelja br. 08 – 5991/00044 od 21.07.1999.g. s otpremnicom br. 44/99 od 27.07.1999.g. i izvacima ZAP-a (l. 26 – 38), u sudsku praksu VS RH Rev – 2896/191 (l. 43), u presudu i rješenje ovog suda br. XI P-8/2004 od

45 P-6490/10

14.11.2005.g. (l. 56 – 59), u rješenje VTS RH br. Pž-1402/06 od 19.08 2010.g. (l. 74 – 77), u pregled kamatnih stopa na štedne uloge građana po viđenju Zagrebačke banke d.d. (l. 85).

Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8 ZPP-a, svaki posebno i u njihovoj međusobnoj vezi.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

Među strankama je zaključen ugovor o kupoprodaji predmetnog stroja s pripadajućim žlicama br. 914829/HR/99 od 16.07.1999.g., a kako je sukladno čl. 4 ovog Ugovora isplata cijene ugovorena u 12 obroka, to se radi o kupoprodaji s obročnom otplatom cijene iz čl. 542 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), te s pridržajem prava vlasništva iz čl. 540 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) s obzirom da je čl. 5 Ugovora ugovoreno da stroj do konačne otplate cijene ostaje u isključivom vlasništvu tužitelja kao prodavatelja.

Nije sporno da je tuženik tužitelju platio predujam od 45.510,00 DEM, a podneskom od 27.06.2005.g. tužitelj navodi i da je osim ovog avansa plaćeno i ukupno 28.914,21 DEM, tako da je preostalo potraživanje od 15.160,79 DEM ili 7.751,58 EUR (ukupni dug 86.010,00 DEM – avans 45.510,00 DEM = 44.082,00 DEM - 28.914,21 DEM = 15.160,79 DEM).

Iz uvida u izvod iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. (l. 4 - 5) razvidno je da je plaćeno ukupno 6 obroka, te dio 7.-og., tako da je ostalo ukupno neplaćeno 15.160,79 DEM (ispravan obračun je 15.160,59 DEM).

Također je iz ovog izvoda iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. razvidno da je tužitelj u preostalom dijelu duga razdvojio iznose kojima se u pojedinim preostalim neplaćenim obrocima nalazi glavnica, te da je posebno naznačio i kamate i pdv na kamatu.

Nije sporno da tuženik nije platio kupoprodajnu cijenu u cijelosti.

Naime, tuženik je osporio visinu preostalog potraživanja tužitelja navodeći da nije razvidno koji dio kupoprodajne cijene se odnosi na glavicu, a koji na kamatu, međutim tuženik tijekom postupka nije osporio činjenicu da potraživanje nije plaćeno u cijelosti.

Također je iz uvida u izvod iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001.g. razvidno da je plaćen iznos od 11.000,00 kn i ukupno 14.326,65 kn (plaćeno 22.08.2001.g. i 24.10.2001.g. – što je tužitelj prilikom obračuna uzeo u obzir).

No, tuženik protivno čl. 219 ZPP-a nije dostavio dokaz da bi platio nakon datuma 24.10.2001.g. bilo što od utuženog i preostalog iznosa potraživanja od 15.160,79 DEM, tj. točnog iznosa od 15.160,59 DEM ili 7.751,47 EUR (točan iznos).

Također se tuženik uopće tijekom postupka nije relevantno očitovao na dostavljenu dokumentaciju o plaćanju od strane tužitelja, tj. posebno na izvode o plaćanju na listu 28 – 38 spisa, te nije protivno čl. 219 ZPP-a dostavio bilo kakav svoj obračun duga.

Stoga, prigovor da se ne bi vidjelo koji dio otpada na glavicu, a koji na kamate nije osnovan, a isto tako niti prigovor o primjeni čl. 313 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) i uračunavanja.

Osim toga, u pogledu primjene čl. 313 ZOO-a iz izvoda iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001.g. je razvidno da je preostalo neplaćeno u 7.-oj rati iznos

45 P-6490/10

od 446,59 DEM, a koji dio se odnosi na neplaćenu glavnice pa je razvidno da je tužitelj svakako u ovoj 7.-oj rati prvo „zatvorio“ kamate, te onda i dio glavnice, tako da je preostao ovaj iznos glavnice od 446,59 DEM po ovoj rati, pa je tako razvidno da je primjenjeno računanje kamata pa onda glavnice (čl.313 ZOO-a).

Tuženik je stavio i prigovor zastare potraživanja koji nije osnovan.

Prvenstveno je ovaj prigovor zastare istaknuo u odnosu na zatezne kamate.

Čl. 4 predmetnog Ugovora određeno je plaćanje ostatka kupoprodajne cijene pa je tako navedeno da se ovaj iznos od 44.082,00 DEM treba platiti u roku od 12 mjeseci u 12 jednakih mjesečnih rata, svaka u iznosu od DEM 3.673,50 – i to 1. do 12. mjesec nakon isporuke stroja.

Nije sporno jer je tužitelj dostavio dokaz o isporuci stroja – otpremnicu br. 44799 od 20.07.1999.g. (l.27) - da je stroj isporučen 20.07.1999.g. (dana 21.07.1999.g. je prema izvodu iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. - tuženik i platio avans), tako da je dospjeće sukladno čl. 4 Ugovora - nastupilo 21.07.2000.g.

Ovdje se radi o zastarnom roku iz čl. 374 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), tj. o trogodišnjem zastarnom roku koji se računa od toga dana budući da se radi o ugovoru o kupoprodaji s obročnom otplatom cijene po kojem zastara teče na ukupni iznos cijene bez obzira na dospjeće pojedinog obroka budući se ne radi o anuitetima niti o kreditu.

Sukladno tome, zastara je nastupila protekom 21.07.2003.g., no nije sporno da je tuženik na ime kupoprodajne cijene platio dana 22.08.2001.g. i 24.10.2001.g. iznos od 11.000 kn, te iznos od 14.326,65 kn – kojim plaćanjem je tuženik i prekinuo zastaru koja je ponovo počela teći sukladno čl. 387 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) – dana 24.10.2001.g., a što znači da se zastara prema čl. 374 ZOO-a navršava dana 24.10.2004.g., a kako je tuženik prijedlog za ovrhu podnio 22.09.2003.g., tj. unutar navedenog zastarnog roka, to potraživanje kupoprodajne cijene – nije zastarjelo.

Osim toga, tužitelj je ugovorio pravo pridržaja vlasništva do potpune isplate cijene pa sukladno sudskoj praksi (VSRH – Rev 2896/1991), sve dok vlasnik može zahtijevati povrat stvari, to pravo na isplatu naknade za ovu stvar – nije zastarjelo.

Tuženik je posebno u pogledu kamata stavio prigovor zastare, no kako su kamate sporedno potraživanje koje prati glavno, to shodno čl. 369 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) ovaj prigovor nije osnovan.

Naime, u čl. 4 predmetnog Ugovora je navedeno da su kamate u iznosu od 2.936,00 DEM + PDV na kamatu od 646,00 DEM - dio ukupnog duga tuženika razdijeljenog na pojedine obroke, koji obrok mjesečno iznosi 3.673,50

DEM, od čega prema izvodu iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. – dio od 3.375,00 DEM otpada na glavnica, a dio od 244,67 DEM + 53,83 DEM na ime PDV-a – otpada na kamate, te se radi o ukupno obračunatoj kupoprodajnoj cijeni koja je na takav način obračunata i razdijeljena na pojedine obroke, pa kako glavnica od ukupno 13.966,59 DEM – nije zastarjela, to niti ove ugovorene kamate u ukupnom iznosu od 1.194,00 DEM – također nisu zastarjele.

Stoga, kako je tužitelj dostavio obračun potraživanja podneskom od 27.06.2005.g. na koji se tuženik nije očitovao, a također, kako iz ovog obračuna potraživanja u izvodu iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. - proizlazi da tužitelju tuženik duguje iznos od ukupno 15.160,59 DEM na ime ostatka kupoprodajne cijene (u kojem ukupnom iznosu su obračunate i ugovorene kamate s PDV-om), a kako tuženik protivno čl. 219 ZPP-a nije dostavio dokaz da bi išta od ovog preostalog dijela cijene platio, a također nije dostavio ni svoj obračun potraživanja, te kako je iz uvida u ovaj obračun potraživanja u izvodu iz poslovnih knjiga sa 24.01.2001. - razvidno da je isti sačinjen u skladu s ugovornom odredbom iz čl. 4 predmetnog Ugovora zaključenog među strankama u pogledu preostalog iznosa cijene nakon uplate avansa i nakon izvršenih uplata, to je tužbeni zahtjev tužitelja upravljen na isplatu preostalog neplaćenog dijela kupoprodajne cijene – osnovan.

Također, kako je nesporno predmetni stroj s pripadajućim žlicama isporučen tuženiku dana 20.07.1999.g., te kako je nesporno predmetna stvar u posjedu tuženika, te isto tako, kako je čl. 5 predmetnog – kupoprodajnog ugovora - tužitelj sebi pridržao pravo vlasništva do potpune isplate cijene, to je temeljem čl. 540 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) - osnovan i zahtjev na predaju predmetne stvari tužitelju u posjed do konačne isplate cijene.

Radi se o alternativnoj obvezi, prema kojoj je dužnik dužan ispuniti samo jednu obvezu da bi se oslobodio obveze, i prema kojoj pravo izbora, pripada dužniku, te obveza prestaje kad on ispuni činidbu koju je izabrao.

Iznos od 0,11 EUR se odnosi na pogrešno izračunat iznos duga od 15.160,79 DEM jer je ispravno 15.160,59 DEM ili 7.751,47 EUR, a ne 7.751,58 EUR.

Temeljem čl. 277 st. 1 ZOO-a tužitelju su dosuđene i zatezne kamate sukladno sudskoj praksi do 31.12.2005.g. kao na devizne štedne uloge na stranu valutu, a od 01.01.2006.g. pa do 31.12.2007.g. sukladno čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 94/2004), te dalje, od 01.01.2008.g. sukladno čl. 29 st. 2 ZOO-a (NN 35/05).

U obračunatom preostalom neplaćenom dugu od 15.160,79 DEM se nalaze i ugovorene kamate (1.194,20 DEM ili 610,59 EUR) iz čl. 4 kupoprodajnog ugovora, tako da na iznos kamata sukladno čl. 400 st. 1 ZOO-a (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) nisu dosuđene zatezne kamate, te je u ovom dijelu tužbeni zahtjev odbijen (toč. IV izreke).

Temeljem čl. 14 OZ-a u vezi čl. 19 OZ-a i čl. 154 st. 3 ZPP-a (s obzirom da dio u kojem je odbijen tužbeni zahtjev predstavlja ne samo neznatni, već i

45 P-6490/10

sporedni dio zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi) tužitelju je dosuđen trošak ovrhe koji se sastoji od troška sastava prijedloga u iznosu od 890,00 kn (tbr. 11 t.1 odvj. tar. NN 11/96), PDV-a 22% u iznosu od 195,80 kn i sudske pristojbe na prijedlog i rješenje ovrsi u iznosu od 940,00 kn ili ukupno 2.025,80 kn.

Temeljem čl. 154 st. 3 ZPP-a tužitelju je dosuđen parnični trošak koji se sastoji od troška sastava podneska od 09.03.2004.g. u iznosu od 890,00 kn (tbr.11 t. 1 odvj. tar. NN 11/96), zastupanja na ročištu 30.09.2004.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), sastava podneska od 12.10.2004.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), zastupanja na ročištu 13.01.2005.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), sastava podneska od 27.06.2005.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), zastupanja na ročištu 20.09.2005.g. u iznosu od 222,50 kn (tbr. 9 toč. 5 odvj. tar. NN 91/04), zastupanja na ročištu 27.10.2005.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), za sastav žalbe u iznosu od 1.250,00 kn (tbr. 10 toč. 1 odvj. tar. NN 91/04), sudske pristojbe na žalbu u iznosu od plaćenih 1.162,50 kn, sastava podneska od 15.04.2011.g. u iznosu od 1.000,00 kn (tbr. 8 toč.1 odvj. tar. NN 148/09), te zastupanja na ročištu 14.04.2011.g. i 07.06.2011.g. u iznosu od po 1.000,00 kn (tbr. 9 toč.1 odvj. tar. NN 148/09), zatim PDV-a 22% u iznosu od 1.619,75 kn, PDV-a 23% u iznosu od 690,00 kn, te sudske pristojbe na ovu presudu u iznosu od 940,00 kn.

Trošak sastava podneska od 12.10.2004.g. kojim tužitelj navodi da je tuženiku dostavio dokumentaciju neposredno, tužitelju nije dosuđen jer isti sukladno čl. 155 ZPP-a nije bio potreban s obzirom da tužitelj na spis nije dostavio i povratnicu kao dokaz neposredne dostave.

Trošak sastava podneska od 22.02.2011.g. i od 07.06.2004.g. tužitelju nije dosuđen jer isti sukladno čl. 155 ZPP-a nije bio potreban s obzirom da sud po službenoj dužnosti dostavlja pismena strankama, te određuje ročišta (a ne na prijedlog stranaka).

U Zagrebu, 21. lipnja 2011.g.

Sudac:
Mirna Panjan, v.r.

POUKA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Viskom trgovačkom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude.

Za točnost otpravka:
Tatjana Oblizalo

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 7
U ZAGREBU
PRIMLJENO

04-04-2013

poštom — neposredno
u — primj — priloga

pristojba

32. PŽ-458/12-5

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, mr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja, te Nevenke Baran, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TERRA JASKA d.o.o., Strmec Samoborski, Ul. Kralja Tomislava 20, kojeg zastupa punomoćnica Ljiljana Maravić-Pirš, odvjetnica u Zagrebu, Ul. Kneza Branimira 5, protiv tuženika SANSINO d.o.o., Zagreb, Zvonimirova 60, kojeg zastupa punomoćnik Ranko Tomašević, odvjetnik u Zagrebu, Zamenhofova 6, radi isplate, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6490/10 od 21. lipnja 2011., u sjednici održanoj 25. siječnja 2013.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6490/10 od 21. lipnja 2011. u pobijanim točkama I., II., III. i V. njene izreke te u dijelu točke VI. njene izreke kojom je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi parnične troškove u iznosu od 12.022,25 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6490/10 od 21. lipnja 2011. u dijelu točke VI. njene izreke kojom je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi parnične troškove u iznosu od 2.752,50 kn i sudi:

Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 2.752,50 kn.

riješio je

Odbacuje se tuženikova žalba protiv točke IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6490/10 od 21. lipnja 2011.

Obrazloženje

Pobijanom presudom tuženiku je naloženo predati tužitelju u posjed jaružalo – utovarivač, sve do potpune otplate cijene ili se u protivnom, održava na snazi platni nalog iz rješenja o ovrši Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-9295/03 od 30. rujna 2003., kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos od 7.751,47 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan plaćanja (točke I. i II. izreke presude). Tuženiku je naloženo tužitelju platiti zatezne kamate koje na iznos od 13.966,59 DEM teku od 21. srpnja 2000. do 31. prosinca 2001., a potom na iznos od 7.140,99 EUR po kamatnoj stopi Zagrebačke banke d.d. na devizne štedne uloge po viđenju do 31. prosinca 2007., a potom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena (točka III. izreke). Tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan za iznos od 0,11 EUR u kunsjoj protuvrijednosti te za zatezne kamate na 1.194,20 DEM odnosno na iznos od 610,59 EUR (točka IV. izreke). Platni je nalog održan na snazi za trošak ovršnog postupka od 2.025,80 kn s kamatama od 30. rujna 2003. do isplate (točka V. izreke) i tuženiku je naloženo tužitelju naknaditi parnični trošak od 14.774,75 kn (točka VI. izreke).

Ovdje je riječ o tužbenom zahtjevu koji proizlazi iz Ugovora o kupoprodaji jaružala–utovarivača, od 16. srpnja 1999. Ugovoreno je plaćanje kupoprodajne cijene u 12 rata s time da je prodavatelj – tužitelj, zadržao pravo vlasništva na stroju sve do potpune isplate njegove cijene (čl. 530. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, i 91/96; dalje: ZOO). Nije sporno da je tuženik uplatio predujam od 45.510,00 DEM a potom i iznos od 28.914,21 DEM, tako da je ostao dužan platiti tužitelju dosuđeni iznos s osnove dijela sedme rate te preostalih od osme do dvanaeste rate s kamatama.

Prvostupanjski sud nije prihvatio tuženikov prigovor zastare (čl. 374. ZOO-a) uz obrazloženje da je tuženik plaćanjem dijela kupoprodajne cijene, 22. kolovoza 2001. i 24. listopada 2001., prekinuo zastaru (čl. 387. ZOO-a), koja je potom počela iznova teći, a prijedlog za ovrhu podnesen je 22. rujna 2003. Osim toga, ugovoreno je pravo pridržaja vlasništva do potpune isplate cijene pa sve dok vlasnik može tražiti povrat stvari, pravo na isplatu naknade za tu stvar nije zastarjelo. U tužbenom zahtjevu sadržana je alternativna obveza. Ispunjenjem jedne od ponuđenih obveza, tuženik se oslobađa svoje obveze prema tužitelju. Pravo izbora na ispunjenje koje od ponuđenih obveza, pripada tuženiku. Tužbeni zahtjev je utvrđen osnovanim i prihvaćen je tužiteljev obračun kojeg tuženik nije osporio, dok je odbijen kao neosnovan za iznos od 0,11 EUR, zbog pogrešnog obračuna te za kamate koje su već uračunate u dug.

Tuženik je protiv ove presude podnio žalbu navodeći u njoj da je prvostupanjski sud pravomoćno odlučio o nečemu o čemu je već tijekom postupka presuđeno, jer je presudom poslovni broj P-8/04 od 14. studenoga 2005., već odlučio

o tužbenom zahtjevu za predaju stroja u posjed. Pored navedenog, tuženik drži kako izreka pobijane presude nije razumljiva i teško je shvatiti što je njome suđeno.

Tuženikova žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o parničnim troškovima, a dijelom je i nedopuštena.

Protiv točke IV. izreke pobijane presude kojom je odbijen dio tužbenog zahtjeva, tuženik se ne može osnovano žaliti, jer tužitelj u tom dijelu zahtjeva nije uspio, pa tuženik nema pravni interes pobijati odluku prvostupanjskog suda u tom dijelu. Zato je u ovom dijelu njegova žalba odbačena kao nedopuštena (čl. 358. ZPP-a).

Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita, osim u dijelu odluke o parničnim troškovima.

Tuženikovi žalbeni navodi svode se na dvije tvrdnje: na prigovor presuđene stvari u odnosu na zahtjev o kojemu je odlučeno točkom I. izreke pobijane presude (čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a) te na prigovor vezan uz nerazumljivost njene izreke (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a). Ovaj sud je utvrdio da su ovi tuženikovi žalbeni navodi neosnovani.

Ranijom presudom prvostupanjskog suda poslovni broj P-8/04 od 14. studenoga 2005., odlučeno je o zahtjevu o kojem je odlučeno i pobijanom presudom u točke I. njene izreke (predaja jaružala u posjed). Međutim, ta je prvostupanjska presuda ukinuta u cijelosti, rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1402/06 od 19. kolovoza 2010. To znači da navedena, ranije donesena prvostupanjska presuda, nije stekla svojstvo pravomoćnosti, pa prvostupanjski sud nije počinio povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 9. ZPP-a, na koju je tuženik u žalbi neosnovano uputio ovaj sud. Dakle, pobijanom presudom nije odlučeno o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno presuđeno i tuženikov prigovor presuđene stvari je neosnovan.

Preostali tuženikovi žalbeni navodi također nisu osnovani.

Tužitelj je prvo u prijedlogu za ovrhu zatražio isplatu preostalog dijela kupoprodajne cijene iz ugovora o kupoprodaji u iznosu od 7.751,58 EUR. Tuženik je u odnosu na taj zahtjev istaknuo prigovor zastare.

Podneskom od 8. listopada 2004. (list 25. spisa), tužitelj je izvršio preinaku tužbe tako što je od tuženika zatražio povrat jaružala do potpune isplate kupoprodajne cijene (novi zahtjev), ili isplatu preostalog dugovanog iznosa (raniji zahtjev). Kao što je već u ranijoj odluci ovog suda poslovni broj PŽ-1402/06 od 19. kolovoza 2010., naglašeno, ovdje je riječ o alternativnoj obvezi (čl. 403. ZOO-a).

Sadržaj građansko-pravnog odnosa ovlašćuje tužitelja od tuženika tražiti samo jedan od mogućih načina ispunjenja obveze ili istodobno istaknuti više zahtjeva, s time da se tuženik oslobađa svoje obveze ako ispuni samo jedan od njih. Ako pravo izbora pripada tužitelju, on ga vrši prije podnošenja tužbe i u tužbi ističe samo jedan zahtjev. Ako pravo izbora pripada tuženiku, tužitelj u svom zahtjevu ističe sve mogućnosti ispunjenja obveze, a sud ako sve te zahtjeve nađe osnovanima, obvezuje tuženika na ispunjenje svih tih zahtjeva, ostavljajući mu pravo izbora načina na koji će se svoje obveze osloboditi.

U skladu s uputom iz ranijeg rješenja ovog suda, prvostupanjski sud je ispitao osnovanost svih postavljenih zahtjeva i zaključio da tuženik tužitelju može ili vratiti stroj ili mu isplatiti dugovani iznos (nalog za plaćanje je sadržan u rješenju o ovrsi koje je u tom dijelu zato održano na snazi, čl. 451. st. 3. ZPP-a). U ovoj pravnoj stvari riječ je pravnom odnosu stranaka iz ugovora o kupoprodaji, od 16. srpnja 1999., kojim je ugovorena kupoprodaja jaružala – utovarivača, po cijeni od 86.010,00 DEM, uz valutnu klauzulu. Tuženik je nesporno tužitelju avansno platio iznos od 45.510,00 DEM, dok je preostali iznos od 44.082,00 DEM, trebao platiti u 12 jednakih mjesečnih obroka, u iznosima od po 3.673,50 DEM u kunsjoj protuvrijednosti. Tuženik je nakon preuzimanja stroja tek djelomično ispunio svoju obvezu, točnije nije platio dio sedme rate i preostale rate od osme do dvanaeste. Tužitelj je na temelju odredbe čl. 5. kupoprodajnog ugovora, zadržao pravo vlasništva na stroju, do potpune isplate njegove cijene.

Prvostupanjski sud je pravilno odlučio o jedinom tuženičkom prigovoru, o prigovoru zastare. Zastara može nastupiti u odnosu na zahtjev koji se odnosi na novčanu obvezu, a ne i na povrat stvari, koji predstavlja vlasničko-pravno ovlaštenje ili zahtjev. Tužitelj je ostao vlasnik stvari sve do potpune isplate, dakle, i u vrijeme utuženja, što znači da njegov zahtjev za isplatu naknade vrijednosti te stvari nije zastario sve dok on kao vlasnik može tražiti povrat njegove stvari od tuženika. Zato je tuženičkov prigovor zastare neosnovan. Prvostupanjski sud se pravilno pozvao na tu okolnost, ali je pri tome nepravilno ocijenio značaj tuženičkovog djelomičnog plaćanje njegove obveze - kupoprodajne cijene. Prvostupanjski sud je ovo tuženičково plaćanje pogrešno ocijenio kao priznanje preostalog dijela duga i dao mu je značaj prekida zastare. Djelomično plaćanje duga ne predstavlja priznanje preostalog dijela i zato se njime tijekom zastare ne prekida. No, i pored toga, u ovoj pravnoj stvari zastara nije nastupila iz ranije iznesenih razloga.

Prilikom izračuna parničnih troškova, prvostupanjski sud nije u cijelosti pravilno primijenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96 - za radnje poduzete do 5. srpnja 2004., a potom 91/04, 37/05 i 59/07 - za radnje poduzete do 11. prosinca 2009., te broj 148/09 za radnje poduzete nakon toga; dalje: OT), jer je tužitelju obračunavao troškove za pojedine radnje u većem iznosu od onog koji mu pripada.

Pravilnim izračunom, tužitelj ima pravo na trošak sastava podneska od 9. ožujka 2004. u dosuđenom iznosu od 890,00 kn (Tbr. 8.1. OT), zastupanja na ročištu

30. rujna 2004., u dosuđenom iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 9.1. OT), sastava tri podneska (12. listopada 2004., 27. lipnja 2005. i 15. travnja 2011.) u iznosu od po 250,00 kn (Tbr. 8.3. OT), umjesto iznosa od po 1.000,00 kn, zastupanja na četiri ročišta (13. siječnja 2005., 27. listopada 2005., 14. travnja 2011. i 7. lipnja 2011.), u dosuđenom iznosu od po 1.000,00 kn po Tbr. 9.1. OT, zastupanja na ročištu od 20. rujna 2005., u dosuđenom iznosu od 222,50 kn (Tbr. 9.5. OT) i sastava žalbe u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 10. OT).

Tužitelj ima pravo i na pripadajući PDV i to za radnje poduzete prije 1. kolovoza 2009., po stopi od 22% godišnje (Zakon o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost, „Narodne novine“ broj 94/09), a potom po stopi od 23%. Za radnje vrijednosti od 5.862,50 kn ima pravo na PDV od 22% u iznosu od 1.289,75 kn, a za radnje vrijednosti od 2.250,00 kn, PDV od 23% odnosno 517,50 kn. Ukupan tužiteljev trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku iznosi 9.919,75 kn, uvećano za trošak sudskih pristojbi na žalbu u iznosu od 1.162,50 kn i presudu 940,00 kn, po Tbr. 2.1. Tarife sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12), sveukupno 12.022,25 kn.

Slijedom navedenog, pobijana presuda je potvrđena u točkama I., II., III. i V. izreke te u dijelu točke VI. njene izreke, za iznos od 12.022,25 kn i tužiteljeva žalba je odbijena kao neosnovana (čl. 368. st. 1. ZPP-a). U odnosu na preostali dio točke VI. izreke pobijane presude, u dijelu koji se odnosi na iznos od više zaračunatih 2.752,50 kn, pobijana presuda je preinačena i taj dio tužbenog zahtjeva je odbijen kao neosnovan (čl. 373. ZPP-a).

U Zagrebu 25. siječnja 2013.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

za točnost otpravka
vlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

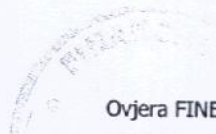
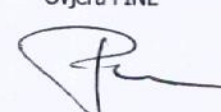
TERRA JASKA D.O.O.
OIB: **81184470570**

Na temelju članka 14. stavka 1. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj: 96/2010) i zahtjeva podnositelja od **09.08.2013**, daje se

POTVRDA
o redoslijedu osnove za plaćanje

Osnova: **P-649/10 IZ.NA**
ovršenika: **SANSINO D.O.O.**
OIB: **23031472784**

upisana je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na **27.** mjestu.
Obveze u redoslijedu prije ove osnove iznose: **1.040.270,99 kn.**

Ovjera FINE

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. broj: 133-P-4381/15-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Brankici Bobšić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Terra Jaska d.o.o. iz Strmca Samoborskog, Ulica kralja Tomislava 20, OIB: 81184470570, zastupanog po punomoćnici Ljiljani Maravić-Pirš, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Siniše Jankovića iz Zagreba, Zvonimirova 60, OIB: 09058515956, radi isplate, dana 28. listopada 2015. godine

riješio je

I. Ovaj se sud oglašava stvarno nenadležnim.

II. Po pravomoćnosti ovoga rješenja predmet će se ustupiti Trgovačkom sudu u Zagrebu.

Obrazloženje

Tužitelj je 26. lipnja 2015. godine podnio tužbu protiv tuženika u kojoj je naveo da je tuženik bio jedini osnivač, član uprave i direktor trgovačkog društva Sansino d.o.o., te da je protiv navedenog društva, a radi prisilne naplate dužnog iznosa od 7.751,58 EUR-a ishodio pravomoćnu i ovršnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6490/10 od 21. lipnja 2011. godine kojom je naloženo trgovačkom društvu Sansino d.o.o. da preda u posjed tužitelju jaružalo-utovarivač marke JCB, do potpune isplate kupoprodajne cijene te je održan na snazi platni nalog kojim se nalaže tamo tuženiku da ovdje tužitelju podmiri tražbinu u ukupnom iznosu od 7.751,47 EUR-a zajedno sa pripadajućim kamatama, kao i da mu namiri trošak ovršnog postupka posl.br. Ovr-9295/03 u iznosu od 2.025,80 kn te troškove parničnog postupka posl.br. P-6490/10 u iznosu od 12.022,25 kn sa pripadajućim kamatama. Tužitelj je, nadalje, naveo da je potom, radi naplate dužnog iznosa, podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu 14. lipnja 2013. godine, a s obzirom da na računima trgovačkog društva Sansino d.o.o nije bilo novčanih sredstava, te je nastavio ovrhu na drugom predmetu i drugom sredstvu ovrhe i to na pokretninama ovršenika trgovačkog društva Sansino d.o.o. kao i da je ishodio rješenje o ovrsi ovoga suda posl.br. Ovr-2430/13 od 03. listopada 2013. godine. U navedenom su predmetu zakazana uredovanja radi pljenidbe pokretnina ostala bez uspjeha budući da je subjekt 27. veljače 2014. godine brisan iz registra Trgovačkog suda u Zagrebu bez pravnog sljednika. Tužitelj je isto tako naveo da je odredbom čl. 10. Zakona o trgovačkim društvima propisana odgovornost članova društva za obveze društva u slučaju kad zlorabljavaju okolnost da kao članovi trgovačkog društva ne odgovaraju za njegove obveze. U čl. 10. st. 3. istog Zakona nabrojani su karakteristični slučajevi u kojima se pretpostavlja krivnja, a zatim i odgovornost članova društva za obveze društva, te je u tim slučajevima, teret dokaza da ne postoji krivnja odnosno odgovornost na članovima društva. Tužitelj je još naveo da je tuženik djelovao prijevarno, te suprotno načelu savjesnosti i poštenja zlorabljavajući pravilo da članovi društva s ograničenom odgovornošću načelno ne odgovaraju za obveze društva, te je tako povrijedio jedno od osnovnih načela obveznih odnosa, načelo zabrane zlorabe prava. Slijedom

navedenog, tužitelj je predložio da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da mu isplati ukupan iznos od 81.185,22 kn sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim na pojedinačne iznose поближе navedene u tužbenom zahtjevu, uz naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate.

Odredbom čl. 34. b st. 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, dalje: ZPP) propisano je da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude u sporovima o odgovornosti člana trgovačkog društva, člana uprava ili nadzornog odbora trgovačkog društva za obveze trgovačkog društva.

Budući da je tužitelj u ovoj pravnoj stvari traži isplatu utuženog iznosa od tuženika kao jedinog osnivača, član uprave i direktor trgovačkog društva Sansino d.o.o., to je, u smislu citiranog čl. 34. b st. 1. točke 4. ZPP-a za suđenje u ovoj pravnoj stvari nadležan Trgovački sud u Zagrebu.

Slijedom navedenog, temeljem odredbi čl. 17. st. 1. ZPP-a u svezi čl. 21. st. 1. ZPP-a riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 28. listopada 2015. godine

Sudac:
Brankica Bobšić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku

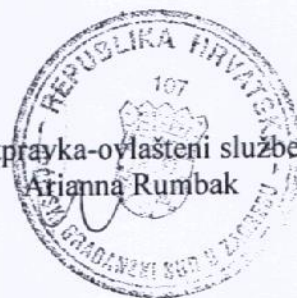
Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na Županijski sud u Zagrebu, putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ovog rješenja.

DNA

- pun. tužitelja

Za točnost otpisatka-ovlašteni službenik:

Arianna Rumbak

ODVJETNICA Ljiljana Maravić-Pirš
 10000 ZAGREB, KNEZA BRANIMIRA 5
 tel 01/3756-875, fax 01/4840-012, mob: 098/827-920
 e-mail: maravic-pirs.ljiljana.odvjetnica@zg.t-com.hr

REPUBLIKA HRVATSKA
 TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

TRGOVAČKI SUD 2
 U ZAGREBU
PRIMLJENO
 29-09-2016
 post. neposredno
 u primj. priloga
 pristojba

ZAGREB

P-3149/15

Tužitelj: TERRA JASKA d.o.o., Strmec Samoborski, Ulica kralja Tomislava 20,
 OIB: 81184470570, zastupano po direktoru i zz Siniši Tomašić, a on
 zastupan po:

ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
 ZAGREB, Ul. kneza Branimira 5
 tel: 01/3756-875, fax: 01/4840-012
 mob: 098 827 920

Tuženik : SINIŠA JANKOVIĆ iz Zagreba, Zvonimirova 60, OIB: 09058515956.

PRIPREMNI PODNESAK

-tužitelja-

U predmetu broj gornji tužitelj se na dosadašnji tijek postupka očituje i predlaže na način kako slijedi:

Prije svega, tužitelj ističe da u cijelosti ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva.

U nastavku se pojašnjavaju osnove odgovornosti tuženika za isplatu utuženog iznosa tužitelju, iako sud nije vezan pravnom osnovom postavljenog tužbenog zahtjeva.

Tuženik je jedini osnivač, član uprave odnosno direktor trgovačkog društva SANSINO d.o.o., Zagreb, Zvonimirova 60, OIB: 23031472784, MBS: 080270001, **koje društvo je i nadalje aktivno u sudskom registru.**

Odgovornost tuženika temelji se na zluporabi ovlasti da član trgovačkog društva kapitala načelno ne odgovara za obveze istog trgovačkog društva (čl. 10. ZTD-a), ali i na povredi obveze urednog i savjesnog vođenja poslova društva (čl. 430. u svezi s čl. 252. 273., i 273 a ZTD-a).

Još su u povijesna vremena postojali različiti oblici udruženja ljudi u poslovanju. Institut društva s ograničenom odgovornošću omogućuje nastanak pravne osobe – zasebnog pravnog subjekta, koji zastupan po fizičkim osobama, ulazi u poslovne odnose u kojima stječe prava i preuzima obveze. Nije takav oblik udruživanja posebno pogodan za poduzetništvo, nego je jednostavno drugačiji oblik poslovanja od obrta ili javnog trgovačkog društva. Svakako da institut društva s ograničenom odgovornošću nije „odgovoran“ za masovnu pojavu brojnih slučajeva da u RH članovi društva i članovi uprave koriste isto društvo kako bi oštetili vjerovnike, odnosno kako bi stekli materijalnu korist koja im zakonito ne pripada jer ili uslugu nisu platili ili su robu preuzeli a nisu je platili, da bi svojim nepromišljenim ili lakomislenim odlukama odveli društvo u stečaj ili bi bili odgovorni za brisanje društva iz sudskog registra po službenoj dužnosti radi neredovitog podnošenja godišnjih izvješća. Poduzetništvo shvaćeno na hrvatski način. Do određene granice. No činjenica je kako smo svi zajedno svjedoci ove naprijed opisane, masovne pojave za koju je vrijeme da akteri svake pojedine takve priče konačno, ne samo počnu odgovarati, nego da svakom pojedinom vjerovniku naknade kompletno pretrpljenu štetu. Tako je to barem u svakom civiliziranom društvu.

Gospodarska situacija naše zemlje je ogledalo primjene pozitivnih propisa od strane suda, ako gospodarski subjekt zna da će spor dugo trajati te da po zakonu isti neće biti odgovoran za štetu, ili za isplatu, tada se takav subjekt neće pridržavati obveze da prijavi stečaj onda kada pređe 21 dan blokade društva.

Ili, kada odgovorna osoba u pravnoj osobi naruči robu, ne plati ju i zna da ju neće platiti kad račun dospije na naplatu, takva osoba tada, umjesto da vrati robu koju je primila, a nije ju platila, umjesto da zamoli vjerovnika obročnu otplatu duga ili nastoji sa svoje strane svom vjerovniku ispuniti obvezu na bilo koji način, no do sada, obično su se takve neodgovorne osobe ponašale na način da bi izmišljavali razno razne okolnosti uslijed kojih su definitivno zlorabili okolnost da načelno ne odgovaraju za obveze svoga društva, svjesno skretali pozornost na gospodarsku situaciju, iako su znali da taj isti vjerovnik koji je sve platio, također postoji, živi i radi pod istim uvjetima kao i dužnik.

Kada gospodarski subjekti budu znali da će pravna posljedica određene norme snaći svakoga na koga se odnosi, upravo onako kako glasi, jer će sud sa svoje strane provoditi u život pravnu normu jednako prema svima, tada će gospodarska situacija naše zemlje biti drugačija, bit će dijametralno drugačija.

Pretpostavka pružanja pravne zaštite na naprijed opisani način i ostvarenja temeljnih vrijednosti i načela Europske konvencije, temelji se na istinskom poznavanju europske pravne stečevine, ali i dubinskoj analizi svakog pojedinog, konkretnog slučaja, traženju materijalne istine, te omogućavanje ostvarenja poduzetničke slobode upravo onima koji poštuju pozitivne propise, onima koji sami doprinose boljitku i napretku naše zemlje, a to su one pravne i fizičke osobe koje ne zlorabe nikakve okolnosti, ne zlorabe propise, ne nanose štetu drugima, niti namjerno niti nenamjerno, drugim riječima, to su oni koji se ponašaju prema povišenim standardima jer takvo ponašanje je zapravo nužno u poduzetništvu.

odgovornost tuženika kao člana društva

Odredbom čl. 10. st. 3. ZTD-a određeno je da onaj tko zlorabi okolnost da kao član trgovačkoga društva ne odgovara za obveze društva ne može se pozvati na to da po zakonu ne odgovara za te obveze, pri čemu je u odredbi čl. 10. st. 4. ZTD-a određeno kada se smatra da je ispunjena pretpostavka za odgovornost člana društva iz stavka 3., i to ako:

1. koristi društvo za to da bi postigao cilj koji mu je inače zabranjen,
2. koristi društvo da bi oštetio vjerovnike,
3. protivno zakonu upravlja imovinom društva kao da je to njegova imovina,
4. u svoju korist ili u korist neke druge osobe umanju imovinu društva, iako je znao ili morao znati da ono neće moći podmiriti svoje obveze.

Drugim riječima, onaj tko zlorabi okolnost da kao član društva ne odgovara za obveze društva, ne može se pozivati na to, pri čemu su u stavku 4. istog članka samo egzemplifikativno određeni slučajevi kada se smatra da član društva zlorabi okolnost da kao član društva ne odgovara za njegove obveze, kada je teret dokaza na tuženiku da dokaže da takvu okolnost nije zlorabio. Zloporaba načelne neodgovornosti za obveze društva može postojati i u drugim slučajevima.

U konkretnom slučaju tužitelj tvrdi, prije svega, da je tuženik koristio društvo da bi oštetio tužitelja kao vjerovnika. Navedeno je vidljivo prije svega iz činjenice da je tuženik u zastupanju trgovačkog društva SANSINO d.o.o. ušao u poslovni odnos sa tužiteljem, kupio je jaružalo-utovarivač marke JCB, tip 4CX Sitemaster turbo, godina proizvodnje 1995., a potraživanje tužitelja s osnove iste kupoprodaje nije nikada podmirio.

Tuženik je također kao odgovorna osoba trgovačkog društva SANSINO d.o.o., znao i morao znati može li, u kojoj mjeri i kada društvo podmirivati potraživanja svojih vjerovnika, pa onda sukladno tome prilagoditi dinamiku narudžbe, isporuke i plaćanja. Više je nego očigledno da postupanje protivno naprijed opisanom izravno ide za time da ošteti tužitelja kao vjerovnika.

Tuženik je kao odgovorna osoba trgovačkog društva SANSINO d.o.o. morao dakle, prije nego je naručio stroj od tužitelja – znati- da će moći platiti kupoprodajnu cijenu stroja. Svako drugo postupanje izvan opisanog, predstavlja postupanje ispod povećane razine odgovornosti odgovorne osobe u pravnoj osobi.

Tužitelj također ističe da se nedopušteni zahvati u imovinu društva, utvrđeni u čl. 10. st. 4. ZTD-a, mogu u životu trgovačkog društva realizirati na različite načine: izvlačenjem likvidne imovine, know-howa, ključne radne snage ili poslovnih veza društva u korist člana ili drugog društva nad kojim član ima kontrolu, vođenjem poslova društva s ciljem pogodovanja članu ili drugom društvu nad kojim član ima kontrolu ili nelojalnim konkuriranjem društvu. Posljedica nedopuštenog zahvata u imovinu društva bit će stoga umanje imovine društva, izostanak prihoda ili umanje imovine popraćeno daljnjim izostankom prihoda.¹

¹ Zbornik PFZ, 61, (5) 1687-1728 (2011) Odgovornost članova društva s ograničenom odgovornošću za nedopušten zahvat u imovinu društva Nina Širola, dipl. iur.
<https://www.google.hr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=6&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwibmtTN3bPKAhXKEiwKHxfSBs8QFgg8MAU&url=http%3A%2F%2Fhrcak.srce.hr%2Ffile%2F110655&usq=AFQjCnEDWWbPEcT6W0i4QVPWxZ6LnDSc9A&sig2=0XCMuHxbD45KBYGHhVh7Og>

Prema stajalištu sudske prakse, u tužbama s osnova proboja pravne osobnosti, tužitelj treba ukazati na konkretne radnje ili propuste kojima je tuženik grubo povrijedio dužnost vođenja poslova društva pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika i time onemogućio vjerovnika u naplati tražbine prema odredbi čl. 430. u vezi s čl. 252. i 273. i 273 a ZTD-a, odnosno postupke ili propuštanja iz kojih bi se nedvojbeno moglo zaključiti da je tuženik zloupotrijebio okolnost da kao član trgovačkog društva ne odgovara za obveze društva u smislu odredbe čl. 10. ZTD ili konkretnim prijedlozima i dokazima ukazati na relevantne činjenice iz kojih bi proizašao zaključak o tome da bi u slučaju pravovremeno podnesenog prijedloga za otvaranje stečaja nad društvom kojemu je tuženik bio član uprave u smislu čl. 39. st. 6. i 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, dalje SZ) tužitelj mogao naplatiti svoju tražbinu u cijelosti. Tužitelj je u konkretnom slučaju sve navedeno dokazao. Naveo je tako konkretne radnje koje je tuženik poduzeo, a kojima je zloupotrijebio okolnost da kao član društva ne odgovara za njegove obveze, odnosno kojima je povrijedio dužnost savjesnog vođenja poslova društva s povećanom pažnjom.

Pa ne znači samo proboj pravne osobnosti odnosno zloraba okolnosti da član društva ne odgovara za obveze društva nužno da je član društva prebacivao imovinu, izvlačio novac iz društva na način da ga je izravno uplaćivao na svoj račun... Zloraba okolnosti da ne odgovara za obveze društva je pravni standard kojemu sadržaj daje sudska praksa. Takav pojam je vrlo širok, i obuhvaća sve zlorabe takve okolnosti – od izravnih (neprikrivenih) malverzacija sve do vrlo suptilnih nezakonitosti za koje je potrebno promotriti niz financijskih pokazatelja društva kao i financijsko-knjigovodstvenu dokumentaciju, kako bi se iste otkrile!

Bi li isto tuženik učinio da je trebao kao obrtnik ulaziti u poslovne odnose, znajući da onda za dugove obrta odgovara cijelom svojom (osobnom) imovinom? Odgovor je jasan, zasigurno ne bi. Upravo je u tome onda bit instituta proboja pravne osobnosti, jer je tuženik, znajući da načelno neće odgovarati za obveze društva, potpuno nesmotreno, neodgovorno i nesavjesno ulazio u poslovne odnose i preuzimao obveze za koje je znao da ih društvo neće moći podmiriti... A ako vjerovnicima društva ne budu podmirena njihova potraživanja, sami su si eto odgovorni što su uopće ušli u poslovni odnos sa tim trgovačkim društvom...

odgovornost tuženika kao člana uprave

Odgovornost tuženika kao člana uprave temelji se na odredbi čl. 430. ZTD-a u svezi sa odredbom čl. 252. ZTD-a koja određuje da članovi društva moraju voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika i čuvati poslovnu tajnu društva. Istom odredbom je određeno da član uprave ne postupa protivno obvezi vođenja poslova društva ako pri donošenju poduzetničke odluke na temelju provjerenih informacija može razumno pretpostaviti da djeluje za dobrobit društva.

Odredbom čl. 252. st. 2. ZTD-a određeno je da članovi uprave koji povrijede svoje obveze odgovaraju za štetu društvu kao solidarni dužnici te da u slučaju spora članovi uprave moraju dokazati da su primijenili pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika. Odredbom čl. 252. st. 3. toč. 6. ZTD-a određeno je da su članovi uprave naročito odgovorni za štetu ako suprotno odredbama ZTD-a obave plaćanja nakon što nastupi nesposobnost za plaćanje odnosno nakon što dođe do prezaduženosti društva.

Načela obveznog prava jasno pokazuju standard pažnje koji trebaju imati sudionici obveznih odnosa – fizičke i pravne osobe. Načela obveznog prava su pravni standardi s kojima trebaju biti u skladu sve ostale odredbe zakona, a o kojima sudovi vode računa prilikom donošenja odluke u svakom konkretnom slučaju.

Prema pravnoj teoriji i sudskoj praksi², poštovanje načela savjesnosti i poštenja znači postupati s povjerenjem prema osobi i interesima druge strane, međusobno se izvješćivati o stanju pravnoga posla i polagati račune, uvažavati interese obiju ugovornih strana glede tumačenja ugovora, razvijati međusobnu suradnju, suzdržavati se od dvoličnog i proturječnog ponašanja, njegovati otvorenost i iskrenost u vrijeme zasnivanja određenog obvezno pravnog odnosa te pokazivati spremnost na potpuno i valjano ostvarivanje i ispunjenje ugovorom preuzetih obveza.

Načelo savjesnosti i poštenja usmjereno je protiv formalističke primjene prava, za sprečavanje zlorabe subjektivnih prava, kada dužnik ne ispunjava obvezu, odnosno ovlaštenik prava ne rabi svoje pravo sukladno njegovoj predviđenoj svrsi. U njemačkom pravu, gdje ovo načelo egzistira više od sto godina, precizirale su se i konkretizirale skupine slučajeva koje pobliže utvrđuju krug funkcija tog načela. To su: funkcija konkretizacije, dodatna funkcija, funkcija ograničenja i funkcija korekcije.

Funkcija konkretizacije upućuje na to kako ispuniti obvezu. Nije se dovoljno samo držati doslovnog teksta ugovora, nego se mora voditi briga o smislu i svrsi obveznog odnosa. **Dodatna funkcija** znači da se na glavnu obvezu u nekom obveznom odnosu nadovezuju i dodatne obveze tj. ispunjavati obvezu treba tako da se time ne povrijede život, zdravlje i imovina suugovaratelja, u što se uključuju valjana priprema za ispunjenje, osiguranje i provođenje isporuke te obveza izvješćivanja, pružanja zaštite, savjetovanja, suradnje itd. **Funkcija ograničenja** znači da se sudionici u korištenju svojeg prava i položaja moraju stalno obuzdavati tj. korištenje i vršenje prava protivno načelu savjesnosti i poštenja jest prekoračenje ovlasti, što čini zlorabu, koja je nedopustiva. **Funkcija korekcije** znači ispravljanje nedostataka ugovora i uvažavanje izmijenjenih okolnosti te prilagođavanje sadržaja ugovora kod bitnih izmjena, uz mogućnost raskida ugovora iz predviđenih razloga kod trajnih obveznih odnosa. Sukladno tome, načelo savjesnosti i poštenja se ne temelji samo na stogo formalnoj primjeni prava, nego i na međusobnim moralnim obvezama ugovaratelja. Zbog toga ni kriteriji kojih se sud mora pridržavati u primjeni ovoga načela nisu samo strogo formalno pravni, već su i moralni, čime se ispravlja krutost pojedinih pravnih normi i na taj način omogućuje humanizacija obveznog prava.

Osim navedenog načela savjesnosti i poštenja, sudionici u obveznim odnosima dužni su surađivati. Ta suradnja ostvaruje se međusobnim izvješćivanjem o važnim činjenicama, uzdržavanjem od zlorabe prava, omogućivanjem i olakšanjem ispunjenja obveza, uklanjanjem neravnopravnosti i monopolističkog položaja u poslovanju, postupanju inače u dobroj vjeri i dr. To upućuje na određenu disciplinu u ispunjavanju obveza, koja se primjenjuje na sve sudionike i proteže se na sve oblike obveznih odnosa, bez obzira na izvore iz kojih ti odnosi potječu.

² Dr. sc. Mladen Pavlović: Dužno ponašanje sudionika u ispunjavanju obveza Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu, god. 51, 3/2014., str. 575.- 600, preuzeto sa web stranice:

<https://www.google.hr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=6&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwisuc37merLAhUnJ5oKHXIkCNMQFgg4MAU&url=http%3A%2F%2Fhrca.hr%2Ffile%2F183333&usq=AFOjCNFRw7MuHyUwU09Yx8dx8e5PUtdA&sig2=Li5ATF6WrkY5EI7BKNUGZw>

Jakša Barbić je definirao vođenje poslova društva na način: „*Vođenje poslova društva jest svako djelovanje usmjereno ostvarenju cilja zbog kojeg je društvo osnovano i ne odnosi se na osnove društva. Pritom nije bitno je li riječ o poduzimanju pravnih ili nekih drugih radnji. O vođenju poslova može se govoriti u širem i u užem smislu.*

U vođenje poslova u širem smislu ulaze: a) postavljanje načela poslovne politike poduzeća koje društvo vodi, b) vođenje tog poduzeća neovisno o tome radi li se o tekućim poslovima ili o poduzimanju neuobičajenih mjera i c) opće upravljanje društvom.

Vođenje poslova u užem smislu obuhvaća samo tekuće vođenje poslova, što znači brigu o ispravnom postupanju poduzeća u odnosima s trećima, postavljanje ustroja poduzeća, provođenje kratkoročnih planova i taktike djelovanja, vođenje i nadzor nad cijelim poduzetništvom društva, u što ulazi obavljanje svakodnevnih poslova, ali ne i odlučivanje o načelima poduzetničke politike i o neuobičajenim mjerama. To obuhvaća odlučivanje o tim stvarima, ali i provođenje odluka. U to se ubraja odlučivanje o organizaciji i vođenju poduzeća društva, uključujući povjeravanje drugim fizičkim osobama obavljanje poslova iz područja djelovanja društva i unutarnji nadzor nad tim osobama, reklamiranje, poduzimanje radnji prema trećim osobama, uključujući zaposlene i druge članove društva (nabava materijala, kupnja ili prodaja robe, zapošljavanje), vođenje poslovnih knjiga, izrada godišnjih financijskih izvješća, vođenje korespondencije, nadzor nad zaposlenima, vođenje sporova i sudjelovanje u drugim postupcima u interesu društva i sl. Riječ je o odlučivanju o svemu što je potrebno učiniti da bi se obavljanjem djelatnosti što čine predmet poslovanja ostvario cilj društva.“³

Neke od obveza uprave utvrđene su također Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13, 112/13; u daljnjem tekstu: ZFPPN) te bismo mogli odrediti kako slijedi:

- Uprava je dužna, u smislu ovoga Zakona, u vođenju poslova društva poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala likvidnost i solventnost društva.
- Uprava je dužna upravljati imovinom i obvezama društva tako da je društvo sposobno ispuniti sve svoje dospjele obveze.
- Uprava je dužna osigurati sustavno praćenje, procjenu i strategiju održavanja, odnosno dosezanja adekvatne razine kapitala u odnosu na vrstu, opseg i složenost poslovne djelatnosti koju društvo obavlja i rizike kojima je izloženo ili bi moglo biti izloženo u obavljanju te poslovne djelatnosti
- Uprava je dužna poduzeti sve potrebne mjere da društvo raspolaze s dovoljno dugoročnih izvora financiranja s obzirom na opseg i vrstu poslovne djelatnosti.
- Uprava je dužna redovito pratiti da je društvo ostvarilo adekvatnost kapitala, pri čemu se smatra se da je nastala neadekvatnost kapitala u društvu, ako je gubitak iz tekuće godine zajedno s prenesenim gubicima dosegnuo polovinu visine temeljnog kapitala društva.
- U slučaju kad je kapital društva postao neadekvatan uprava je dužna:

³ J. Barbić: Osobe koje vode poslove kao odgovorne osobe i određenje predstavnika... Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu (Zagreb), vol. 10, broj 2/2003, str. 779-842. Preuzeto sa web stranice: <https://www.google.hr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwibmtTN3bPKAhXKEiwKHXfSBs8QFggyMAQ&url=http%3A%2F%2Fhrcaj.srce.hr%2Ffile%2F129653&usq=AFQjCNEV9pgB2xOtJRgxiLV6lrG2SpfJVA&sig2=t3nJQHQvxuyOkWgo66B0CQ>

- 1. u roku od osam dana analizirati uzroke nastanka neadekvatnosti kapitala i predložiti mjere potrebne za ostvarenje adekvatnosti kapitala te ih dostaviti nadzornom odboru, koji je dužan o istom dati mišljenje u roku od osam dana od primitka,
- 2. početi provoditi mjere koje su u njezinoj nadležnosti (nalaženje adekvatnih izvora financiranja) i za koje je dobila suglasnost,
- 3. odmah sazvati skupštinu i predložiti provođenje mjera koje su potrebne za ostvarenje adekvatnosti kapitala koje su u njezinoj nadležnosti (primjerice smanjenje temeljnog kapitala društva radi pokrivanja nepokrivenih gubitaka uz istodobno povećanje temeljnog kapitala).
- Mjere je uprava dužna provesti u roku od 90 dana.

Iz svega navedenog više je nego jasno da tuženik nije kao član uprave vodio opisane poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, zbog čega odgovara za to, i to kao solidarni dužnik, temeljem odredbe čl. 252. st. 2. ZTD-a. Navedeno je razvidno iz činjenice da tuženik nije poduzimao potrebne mjere kako bi se osigurala likvidnost i solventnost društva, nije upravljao imovinom i obvezama društva kako bi ono bilo sposobno ispunjavati sve svoje dospelje obveze, nije sustavno pratio, procjenjivao i donosio strategiju održavanja odnosno dosezanja adekvatne razine kapitala, nije poduzimao potrebne mjere da društvo raspolaže s dovoljno dugoročnih izvora financiranja, nije pratio je li društvo ostvarilo adekvatnost kapitala (jer da je, u tom bi slučaju otkrio da kapital nije adekvatan), te poduzimalo potrebne mjere u slučaju neadekvatnosti kapitala.

Dokaz:

- saslušanje tuženika,
- predlaže se sudu pribaviti od porezne uprave podatke o visini poreznog dugovanja trgovačkog društva SANSINO d.o.o. i o broju zaposlenih radnika- u razdoblju od 01.01.1999.g. do danas te BON 1 i BON 2,
- financijsko-knjigovodstveno vještačenje povesti i na okolnost proboja pravne osobnosti.

Tužitelj dakle, predlaže sudu saslušanje tuženika, kao i pribavu podataka od porezne uprave, a sve na okolnost utvrđenja savjesnosti tuženika u vođenju poslova društva, odnosno nepoduzimanja dužne pažnje prilikom vođenja poslova društva, kao i sklapanja pravnog posla sa tužiteljem. Podaci od porezne uprave trebaju upravo pokazati da je tuženik kao odgovorna osoba u pravnoj osobi vodio poslove društva na način da je društvo poslovalo s gubitkom, no isto je i dalje nastavilo poslovati i pribavljati dobra odnosno usluge za koje je tuženik kao član društva i član uprave društva znao da neće moći biti podmirene od društva, a svejedno je sklapao pravne poslove i preuzimao obveze u ime društva.

Iz navedenih podataka će nadalje biti razvidno da je tuženik koristio društvo da bi oštetio vjerovnike i da bi umanjio imovinu društva, čime su ispunjene pretpostavke za odgovornost tuženika kao člana društva. Iz navedenih podataka će također biti razvidno da tuženik nije poduzimao dužnu pažnju prilikom vođenja poslova društva, čime je također ispunjena pretpostavka odgovornosti tuženika kao člana uprave.

Knjigovodstveno-financijsko vještačenje treba pokazati kada je društvo došlo u financijske teškoće, na koji način je tuženik kao odgovorna osoba postupao prije nastupanja

financijskih teškoća, te kako je postupao nakog toga, je li se neopravdano, nerealno i prekomjerno zaduživao, je li u trenutku sklapanja poslovnog odnosa sa tužiteljem znao odnosno morao znati da neće moći podmiti obveze prema tužitelju, iz kojih razloga su nastupile financijske poteškoće trgovačkog društva SANSINO d.o.o.

Naravno da su navedeni dokazi odlučni za utvrđivanje svih relevantnih činjenica u konkretnom slučaju, a razumijevajući da je iz podataka o broju zaposlenih bilo moguće zaključiti je li društvo poslovalo u stvarnosti ili je samo fiktivno postojalo u trenutku zasnivanja poslovnog odnosa sa tužiteljem, kao i u trenutku kada je iste obveze trebalo ispuniti. Je li ispunjavalo obveze prema radnicima, javna davanja, pokazuje zakonitost postupanja tuženika.

Financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem će se utvrditi osnovanost tužbenog zahtjeva, a sve razumijevajući da se isto provodi temeljem knjigovodstvene i financijske dokumentacije koju je svako trgovačko društvo obvezno voditi, a iz koje bi bili razvidni podaci o imovini društva i njezinoj visini, raspolaganjima imovinom društva, o rashodima društva, isplaćivanju dobiti, trenutku kada je društvo došlo u financijske poteškoće, zaduživanjima, likvidnosti, vođenju računa o istoj, je li tuženik poduzeo sve potrebne mjere kako bi osigurala likvidnost i solventnost društva, upravljao imovinom i obvezama društva tako da je društvo sposobno ispuniti sve svoje dospjele obveze, osigurao sustavno praćenje, procjenu i strategiju održavanja, odnosno dosezanja adekvatne razine kapitala u odnosu na vrstu, opseg i složenost poslovne djelatnosti koju društvo obavlja i rizike kojima je izloženo ili bi moglo biti izloženo u obavljanju te poslovne djelatnosti, vodio računa da li društvo raspolaže s dovoljno dugoročnih izvora financiranja s obzirom na opseg i vrstu poslovne djelatnosti, redovito pratio da je društvo ostvarilo adekvatnost kapitala, a u slučaju kad je kapital društva postao neadekvatan, je li analizirao uzroke i provodio mjere radi njihovog uklanjanja.

Da je tuženik vodio poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, spriječio bi da trgovačko društvo dođe u financijske teškoće, i tolike dugove da nije bilo dovoljno imovine niti za podmirenje troškova stečajnog postupka, zbog čega je isti zaključen. Stanje u gospodarstvu ni na koji način ne može biti isprika bilo kome – postoje društva koja i dan danas uredno posluju, na tom istom tržištu (pa i sam tužitelj je jedan od njih), ali su dobrim upravljanjem spriječili da društvo dođe u financijske teškoće. Svaka savjesna uprava društva poduzima radnje vodeći računa o svim sadašnjim, ali i budućim mogućim okolnostima, nakon pažljive prosudbe i razmatranja. Svatko tko je savjesno i uredno poslovao, ne zadužujući se iznad svojih mogućnosti, vodeći uredno, redovito i pravovremeno računa o naplati potraživanja, prateći tržišna kretanja, nastojeći biti konkurentan na domaćem i inozemnom tržištu, konstantno se usavršavajući, taj je nastavio uredno poslovati unatoč i usprkos „krizi“.

Posebno ako se uzme u obzir jedno od osnovnih načela obveznog prava, a to je načelo savjesnog ispunjenja obveza, načelo savjesnosti i poštenja. Ako je tuženiku uobičajeno nepodmirivati obveze koje njegovi vjerovnici (odnosno vjerovnici društva čiji je bio član društva i direktor) imaju prema njemu ili pravnoj osobi za koju odgovara, tada je definitivno problem u tuženiku i načinu njegovog razmišljanja. I za to treba odgovarati i platiti dužne iznose tužitelju kako bi promijenio svoju svijest o temeljnim vrijednostima civiliziranog društva pa potom svojim primjerom utjecao na sve druge da promijene svoju svijest poput tuženika.

Ako tuženik odbije dostaviti poslovnu dokumentaciju trgovačkog društva SANSINO d.o.o., ili s na nalog suda ogлуši, tužitelj predlaže takvo postupanje tuženika cijeliti prema pravilima o teretu dokaza.

Član uprave društva odnosno direktor koji vodi poslove društva pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, prije svega, poduzima sve moguće i potrebne radnje kako društvo ne bi zapalo u financijske poteškoće, a onda ako do njih ipak dođe, tada traži način kako bi se iste teškoće prevladale, kako bi se podmirila potraživanja vjerovnika prema društvu, kako bi isto nastavilo uspješno poslovati ili bi se nad istim proveo postupak stečaja, kako bi se nezdravo društvo uklonilo s tržišta i time bi se spriječilo generiranje daljnjih gubitaka za društvo. Ništa od navedenog, što bi predstavljalo savjesno vođenje poslova društva i zakonitog postupanja, tuženik nije učinio.

Uvidom u javno dostupne podatke iz sudskog registra, više je nego razvidno da tuženik nije pravovremeno podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, a sve razumijevajući da je tuženik bio dužan podnijeti prijedlog za otvaranje stečaja - bez odgode 61 dan nakon nastanka nelikvidnosti odnosno najkasnije 21 nakon dana nastanka nesposobnosti za plaćanje ili prezaduženosti, a sve sukladno odredbi čl. 4. st. 13. i 14. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13; u daljnjem tekstu: Stečajni zakon):

(13) Ako je trgovačko društvo nelikvidno, osobe koje su ovlaštene voditi poslove društva moraju bez odgode, a najkasnije šezdeset jedan dan od dana nastanka nelikvidnosti predložiti otvaranje stečajnog postupka, osim ako je posebnim zakonom propisana obveza pokretanja postupka predstečajne nagodbe.

(14) Ako je trgovačko društvo nesposobno za plaćanje ili prezaduženo, osobe koje su ovlaštene voditi poslove društva moraju bez odgode, a najkasnije dvadeset jedan dan od dana nastanka nesposobnosti za plaćanje ili prezaduženosti, predložiti otvaranje stečajnoga postupka, osim ako je posebnim zakonom propisana obveza pokretanja postupka predstečajne nagodbe.

Ono što je još važnije, temeljem izričite odredbe članka 110. Stečajnog zakona, NN 71/15 koja izrijeком određuje obvezu odgovorne osobe u trgovačkom društvu da u određenim rokovima podnese prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako društvo nije sposobno za plaćanje ili su nastupjeli stečajni razlozi, te osobnu odgovornost vjerovnicima za štetu naprijed navedene osobe ako je odgovorna osoba propustila postupiti po navedenoj obvezi.

Trgovačko društvo SANSINO d.o.o. je na dan stupanja Stečajnog zakona (NN 71/15) bilo aktivno trgovačko društvo, te je aktivno i dan danas, tuženik kao odgovorna osoba u navedenoj pravnoj osobi nije u zakonom propisanom roku predložio otvaranje stečajnog postupka te odgovara tužitelju za naknadu štete, temeljem odredbe članka 110.st.3. Stečajnog zakona.

Na oklonost utvrđenja broja dana insolventnosti trgovačkog društva SANSINO d.o.o. i točnog utvrđenja činjenice kojeg je dana tuženik propustio postupiti po prisilnim pozitivnim propisima, tužitelj predlaže da Naslovni sud od FINA-e koja vodi jedinstveni registar žiro-računa pravnih i fizičkih osoba, zatraži dostavu podataka o solventnosti naprijed navedenog društva, za vremenski period od 01.01.1999.g. do dana danas.

Tužitelj smatra kako je u cijelosti dokazao kako osnovu tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, odnosno, da je dokazao sve subjektivne i objektivne elemente potrebne za proboj pravne osobnosti, slijedom čega moli i predlaže Naslovnom sudu da nakon provedenog postupka i izvedenih dokaza donese presudu kojom u cijelosti usvaja tužbeni zahtjev tužitelja te nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog parničnog postupka.

Tužitelj potražuje trošak:

- sastav pripremnog podneska	100 bodova x 10,00 kn	1.000,00 kuna
- 25% PDV-a		250,00 kuna
UKUPNO:		1.250,00 kuna

Tužitelj p.p.

U Zagrebu, 28.09.2016.g.

ODVJETNICA
LJILJANA MARAVIĆ-PIRŠ
 ZAGREB, Ul. kneza Branimira 5
 tel: 01/3756-875, fax: 01/4840-012
 mob: 098 327 920

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

81. P-3149/15

Z A P I S N I K
od 25. listopada 2018. godine
o održanom pripremnom ročištu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:

PRAVNA STVAR:

Sudski savjetnik
Mario Žišković

Tužitelj: TERRA JASKA d.o.o.,
Strmec Samoborski

Zapisničar:
Maja Kovač

Tuženik: SINIŠA JANKOVIĆ, Zagreb

Radi: isplate

Sudski savjetnik otvara pripremno ročište i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna i počinje u 09,00 sati.

Utvrđuje se kako su na današnje ročište pristupili:

Za tužitelja: Ljiljana Maravić Pirš odv. j.
Za tuženika: Ranko Tomašević odv. j.

Pun. tužitelja ostaje u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih dokaznih prijedloga iznijetih u tijeku postupka.

Pun. tužitelja dodatno predlaže s obzirom da je nakon podnošenja tužbe dana 26.06.2015. Trgovačko društvo SANSINO d.o.o. u stečaju, navodi da su obratili stečajani upravitelju Dragutin Ježić radi davanja suglasnosti za nastavak parnice, da je u konkretnom slučaju usmjerene temeljem odredbe čl. 10. st. 3. ZPD-a i 252. ZPD-a, s time da do današnje održavanja pripremnog ročišta navodi da nisu dobili pismenu suglasnost stečajnog upravitelja.

Stranke suglasno predlažu da se pripremno ročište odgodi do pribavljanja pismeni suglasnosti stečajnog upravitelja, s time da se pun. tužitelja obvezuje obavijestiti sud glede pismene suglasnosti stečajnog upravitelja, te pun. tužitelja moli sud rok od 30 dana radi pribavljanja suglasnosti od stečajnog upravitelja Dragutina Ježića.

Sud donosi

rješenje

Nalaže se pun. tužitelja da u roku od 30 dana pribavi pismenu suglasnost od st. upravitelja Dragutina Ježića.

Iduće ročište će se zakazati nakon što pun. tužitelja dostavi navedenu pismenu suglasnost st. upravitelja Dragutina Ježića.

Dovršeno u 9,10 sati.

Sudski savjetnik:

Zapisničar:

Stranke: